

“ஞான அமுதமுமீ”!!!
“ஓர் ஸதீஸங்கமுமீ”!!!

அஷ்ட II

பூஜ்யஸூத்ர சத்ருகு துளி பாபா

“**ஞான அமுதமுமம்**”!!!
&
“**ஜீ சந்திரசங்கமுமம்**”!!!

இதழ் **II**

பொருளடக்கம்

1. யோகிகளுடன் உரையாடல் -----59
2. பூபகவானா? ஸித்திகளா?-----68
3. தோசையும் மாவும் -----106
4. சிரத்தையும் திட உணர்வும் -----108

எல்லாம் நீ!

ஸ்தவம் :- ஓரம் கணியா னபந் டும டீமாக்களே

சொல் அற சும்மா சுக மா இரு

என்ற மடலில் உள்ளது :- பேசுசசக் குறை | விடக்கொடு |
சுகித்துக்கொள்! பொறுமை யாயிடு | ஆவயகித்த,
 நானிடு உறவாந் தியங்கியாய்!

நாயுடன்

படிவ அம்மியாசம் செவ்வீரகனாக

பிரத

முத்தி உத்த குடையு! அநன் **புறன்** எம் குடையு
இனி தனித்தனியே, கிவகுடைய உறையாடலி!

ஓர் ஸித்தர் கேட்பார் :- ஹே யாயாஜீ! யாயாஜீ!

பொறுமை

யின் பணிவு! கணிவு! சுகித்துக்

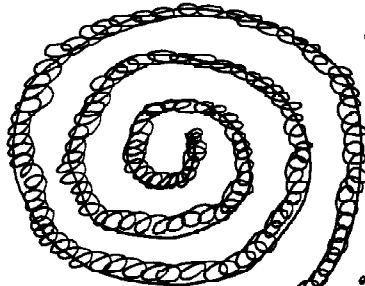
கொள்ளல்! விடக்கொடுக்கல்! வாய் பேசா மொனனம்!

இவைகளின் தன்மை என்ன? இதை எப்படி சாதிப்பது?

இதை சாதிப்பதற்கு, பொறுமை யான எண்ண? இவைகளை
 கொடுக்கல், விளக்கி உறவாந் தியங்கியாய்!

ஸ்தவம் :- ஓர் குறை, அவநா **முறைத்து**

யாரிட்கொம். எம் குடையிலும், **புறன்**
 தோன்றியது. உறு சடனம் **புறன்**
 அவநாப் பார்த்து

வலக்கரம் (60)
கிருத்த

கொண்டலம் திடம்
கரம் மருளிய
கொண்டலம்

சாயம்

கொண்டலம் திடம்
அழியாமல் மறுபுறம்
அழியாமல்! அழியாமல்!

அழியாமல்! அழியாமல்! அழியாமல்! அழியாமல்! அழியாமல்!

சாயத்தியம் :- உமக்கு, அறிவே உன்னை

லோ! லோ! என்னை.

நீண்டிதர் :- (உன்னை ஆக்கியதை அடக்கிப் பெறலாம்)
என்னவா! நான் உன்னிடம், என்ன கொடுக்கவேண்டும்?

உன்னை கொடுக்கவேண்டும்? **நீதான்** விடாமல்
கொடுக்கவேண்டும் **நீதான்** விடாமல்

பாபாவா?

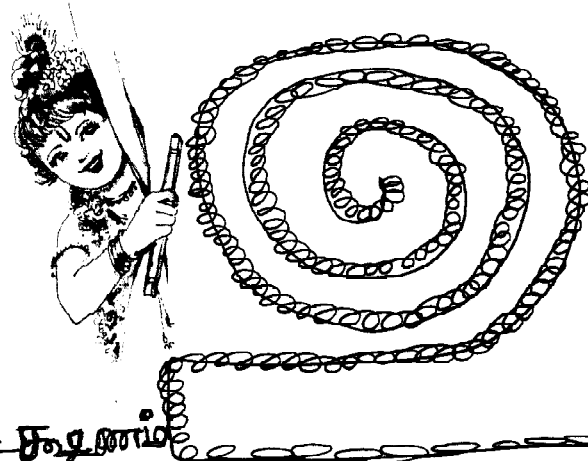
சாயத்தியம் :- அதுமட்டு, உமக்குள்ளேயே. யாது

கொடுக்கவேண்டும், **சுத்தியமே!** உமக்கு அறிவு இல்லாததை.

நீண்டிதர் :- (உன்னை கொடுக்கவேண்டும்?)

என்ன சொன்னாய்? எனக்கு அறிவே இல்லையா?
உன்னை என்ன கொடுக்கவேண்டும்? எனக்கு கொடுக்கவேண்டும்,
கொடுக்கவேண்டும், கொடுக்கவேண்டும். கொடுக்கவேண்டும்,
கொடுக்கவேண்டும், கொடுக்கவேண்டும். கொடுக்கவேண்டும்,
கொடுக்கவேண்டும், கொடுக்கவேண்டும். கொடுக்கவேண்டும்,

கொடுக்கவேண்டும், **கூர்யாது** என்னை கொடுக்கவேண்டும்?

அச்சுரணம்

↑ அம்பைக்கியம்! அதே ஸ்ரீ ஸ்ரீ மஹாநீலாவின் திருவடி யிள் கீழ், துள்ளன் சம ரீய்ப்பிக்க குடியினி, கரு திருவடி களியும்

காலீலீராஸி நனைதல்

பந்தாசேவை செய்யு நகரண்டி குதீலை

அவ்வேறும் அவர் சூத்திரம், அடங்க விலிவ போலும்?

ஸ்ரீஸ்தர்:- எட்டி அவ் **குருமி** எட்டவாவிடயாறவ்

பாதமா? என்மர் கோயாவேசமாக?

அம்பைக்கியம்! குறு குறுவ யுடன், அமைவியாக சிரிக்கது

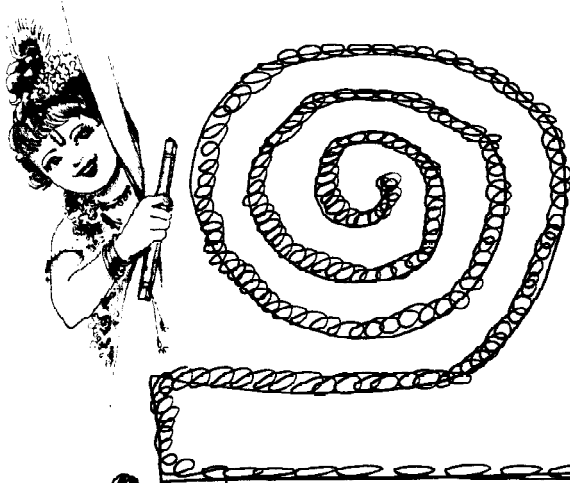
என்ன சிரிப்பு வேண் டிக் திடக்கு? ஏதோ! குர்மஹான்!

ஸ்ரீமாவயா வந்தாரீ என்னும், அ சிவ கும மரடம் கேட்டனர் என்னும், பணிவு கீதம்! மொறு மைக்கீம்!

அனுபவம் கொடுக்கி குர் என்னும், கோர்விய

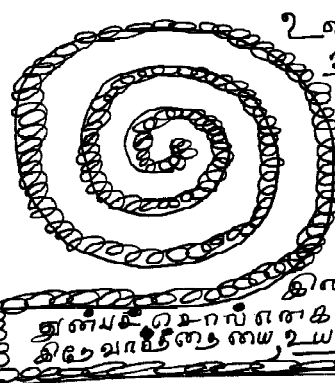
பட்டு, உன்னிடம் **நான்!** அங்காவ்! **வயது**

வழியும்! கேட மாறாமல் அவர் வயது ஆயிரம் ஆண்டவ போலும்?

(62)

எனக்கு அளவிலிடு எனது கடறிவிட்டாயே?
நான் கிட்டி காலகூடி, அருவியாடுபடே!
ஸேந்திகார் பயிச்சி யணீனி,
முற்றுப்பெற்று விட்டேன். கிணீமம்,
 கிரணிக் கெட்டிக் கும், கிணீ என்மீ இரு, **நூறு!**
 வருஷங்களில், சூழ் உயகா கிவிடுமீ அம்மடிப்பிட
என்கி சாமான்யகுத கடுவிட்டாயா?
 என ஓர் குடியி யிரசன்கம்! அக்கமக்கால் செய்து
 கெண்டே, அம்மைக்கியக்கிள்! முகக்கை கூறு
 போலம்? அந்த ஏறடி மைக்கியக்கிள் **கூறுமீ**
முறுவலும் கூர்ந்த
ஸாந்தியின்! **காந்த** யார்மையடி! அவநா
 என்ன செய்குகா? இந்த மைக்கியம் அறியாது!
அது வாகிய **அவன்!** இருவரை. அறியாநீ.

உலகினி நிலையிவ்
 துயருன சொல்: (6)
 பரதேசிய்யயவே
 தேவடியாள் மகனே!
 அபூமடையா!
 திணயகன் கருஷ்சுருஷ்!
 துணயம் சொல்லு எனக குதய்யம். ஆதலி
 திவ்வாந்திரை யை உயர்வாக கருதய். ஹிஷ்
 நடுகருஷ்.

மகுடியியி) கட்டுண்ட சாய்யம் | என

ஆவிவிட்டார். அவர் வாசகமாவது :- ஸ்ரே மணாவிய்யம்
 மணியான யாமாயே / எம் அறுவ்கற / அடிகாறகதால் |

யாம் அறுவ் | கருத்து விட்டோம்! எம்கே,
அறிய கிணியி | ரயனத்தாங்கன் சொன்னது **100**
100

மொருக்கமொன தேய் மணியினி மொறுமையை உன்னிடம்
 அல்லயா, உணர்நீ கோம் - கிச்சுசம்பவம், எதை
 உணர்வீது கருதுஎன்குவ்? உன் ஸ்திரகணையநமரகம் மாயம்!

கோய்க்கினி வின்மை: தூர் வாராவருமீ |

ஐரீ நாடகம் நடக்கியதாக, சொல்லு வரவே, அதீதனீமை
 மயன, ஆவிவிட்டது. கோயம் மாமமலயமுது எனையம்,

கோயம் சண்டாளன் / என்னும் மொரிய வர்கன் சொல்லவது,
 எம்கே மொருக்கம். எம் மை மன் னிய்யமயா? எனியு

அம் மைக்கியத்தினி, மொருக்கை மநீற அதீத னிடகாரி .
 உடன அம் மைக்கியம் / அவருடைய கருகா மீக்கியயுடி,
 தம் கருகா மீக்காரி, மந் றி கீ மொனீற, தன்னிர் கருக
 மொண்டோடய

A. திவ்யவகம் எம் (64)
 குடையகல்வம்
 யாம் படிக்கையேடு சமாந
 உடையேரம். B. தேவரீ
 கருக்குப் பரிவிடை செய்த
 யும், பரிபாசை, பரிபாசை
 மகரீ எந், பரிபாசை மகம்.
 உகடுகி ரெய்ந் கல்
 யும், திவ்யவகம், மகம்
 பரிபாசை மகம், மகம், மகம்
 யும், மகம், மகம், மகம், மகம்

அவர்க்கு விகரி மாணி/மாணி குத்தகமிடம்,

அவர்க்கு விகரி, கம் சிரமமேஸ் நவகீதக
கொண்டி; ஆனந்தகீக கீகரி மய்ய, அம் மயகீதியம்.
மயகீதியம் - ஓ மம் மயகீகரி மயகீகரி மய!

சாதனை மய செய்தம், பகீசுவம் அல்பாக

ஓருவனிடம் | நான் மய மய செய்தம் செய்தம் செய்தம், பிசுநீ திசீ நியம்
ஓருவனிடம் | நான் மய மய செய்தம் செய்தம் செய்தம்

தாய்மாதாம்/உணர்மை நியமில்

உயர்வானாதாம் | ஆன ஓர் மயகீகீ

உயர்வானாதாம் | ஆன ஓர் மயகீகீ

வெறியினி | மயகீகீகீ கம், சீ மயகீகீ மயகீகீ

இனி வருவதை கொண்டி மயகீகீ
மயகீகீகீ - ஓ மயகீகீ | நீ செய்தம் மயகீகீ மயகீகீ மயகீகீ
இதமே ஸ்பய கே கீ மயகீகீ மயகீகீ!

உடல் பண்டிதரூ
 லுமீ! வாக்கினி (65)
 துனிமை யினுமீ!
 துருப்பது பேருமீஎன்ற
 நுறைவினுமீ! நுடவி
 பதை நுபலம்! நுபலம்!
 என் னுந்தம் புகழ்க்
 கொண்டு னுமீ! துனிபலிகளி
 யும் துதுநாமம் கொடுக்ககூடும் ஆகவே
 துதை வாங்கியே சுக வேண்டும் எனினும்
 நுதருமீ.

மைக்கியம் :- ஓர் அறையினி, சூடடிய நுடலிவல்,
 துருதலம், துனிமை யினு, நுகாநீதிராக துருதலம்,
 நுடவி! மொறுமை யினு துருதலம் எனினும், **நுபு**

நுடகம் துருமீ! துனிமை யினு, துருதலம்.
 துருதலம் கொண்டு, **நுடபிணைம்** பேருமீ!

துருதலம் மொறுமை யினு! துருதலம்! துருமீ எனும்,
 துருதலம் துருதலம் துருதலம் துருதலம் துருதலம்.
 துருதலம் :- துரு மொறுமை யினு **நுபு** எனினும்,
 துருதலம்?

மைக்கியம் :- மொறுமை யினு துருமீ! துருதலம்!
 துருதலம் துருதலம் துருதலம்! துருதலம்! துருதலம்! துருதலம்!
 துருதலம்! துருதலம் **நுபு** துருதலம்!
 துருதலம்! துருதலம்!

துருதலம் துருதலம் துருதலம் துருதலம்!
 துருதலம் துருதலம் துருதலம்!
 துருதலம் :- துருதலம் துருதலம் துருதலம்!

மைக்கியம் :- துருதலம் துருதலம், துருதலம் துருதலம் துருதலம்!
 துருதலம் **நுபு** துருதலம் துருதலம்.

விடிக் கொடுத்த
 உலகுபதினாய். (66)
 தீயகொடீயவர்களை
 இவ்வழி இவ்வீ. என்
 வாருள் நலிவயர்களை
 நவமே செய் இருக்கர்
 என ஓர் ஸமயினாய்!
 அது அது வாக? அது
 அதுவாக! அது அதுவாக
 புகழேதனார் இவ்வழி என் ஓர்வர்க்கும்
 உள்ளினை இயல் புகழே மொழி விருவாரிசர்
 மொழியே அகவேன் என். அய்யோவாய்! அதுமதையே
 முத்தவ.

மேலே சொன்ன, அபிமான சின்னங்கள் **மனம்**

பகீரவா ஸத் ஸமையினர், **அனுசுலமாந**

எடுக்கியது இவ்வீ. இது மத்த நமையின் அனுபவமே.
 ஸ்ரீமதீசர்:— ஆயாபா! அந்த பகீரவர்களை **நீ**

கொடுக்கவேன் என்? வேறு கதி இவ்வீயேயா?
 மையமே:— ஓர் மொழிநாத கருக்கால், புகழ்

கொடுக்கவாம். தரவர்க்கும் அடைவாங்கவாம். கிது
 மொழிநலிவயே? என் செய்வோம்? அதுவமாதமே?

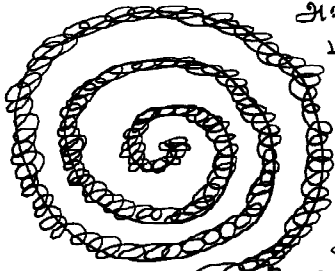
ஸ்ரீமதீசர்:— ஆயாபா! யாது இவ்வமய கருவமே,
அருமியாருயல் மெடியம், அருங்கமம்,
 அகிராமம்! ஆகிக்கம்! இறையதானே? **அடியாய்**

செலிவகீதை, நியநிவ வேற நையகீ. கிருக்கிரமம்?
 அக் செலிவகீதை, யாருள் பெரு, இனி என்ன? எக்கர்

கருவம், சென்னமொயாம் அழிவேயாம். **எம்**

மணமடமை எம்மை மந்தியாருவகீ
 விட்டே என, கண்ணிர் விட்டு அழுது வருவது நினைவு.

விட்டே என, கண்ணிர் விட்டு அழுது வருவது நினைவு.

அவர் சொன்னது:- (67)

பாமலின்பாக்கு
படி மாணம்! சுவமாணம்
வெடகம்! குராமம்!
குடு! சுரகி! கிணைகள்
அழகிதே குழிதேகால்
நாணகிதேக் குடம்
அவியகி சுகவரம்-

மேலேயேய நவகிணவிடோல்
கிவிலுபகம் உண்கிண வேண்டாம் என்குநீரி விடம்-
கிவிலுபகம் உண்கிண வேண்டாம் என்குநீரி விடம்-
மறுபடியும் சூயகவரின அடியுமே உண்கிண விடம்
பகராமம் கிவிலுபகம்

அதன் கிவியல் அயருக்காக குவ, சூரி மாபி

வந்தது:- மாணமிமாணம் அற்று! காமாகிநிநிநவர்

சேனகியகிபோவ! **நாணகியகி!!!**

உண்டு! கிவியல்! கிவியல்! கிவியல்! கிவியல்!

சூரிநீர்:- ஓயாமாஜி! கிதே குடு **மறா**

வாங்கியமே / ராமகி போதுமறா காண்.

அவன் அருளிய சாதகி சூயம். **அவறகி** யின்

அது சூயம்! கிவியல் என, சகலிய வண்ணம்,

அவர் மறாநீர்! அவகிய எம் திருடன் வந்தான்.

ஸக்தர் / பக்தராச மாறகிநி போஜி

என்கிவிட குடு மறாநீர் விடமன். கிவியல் அன்யர்

பாருமபோது, அன்யனினுய் கிவியல் மறாநீர் அன்யனினுய்

கிவியல் அன்யனினுய் அன்யனினுய் **பிடியல்**

அவகிநீர் மறாநீர்! அன்யனினுய்

யோக ஸித்திகளில்
 கவனம் குவியும் (68)

பிரபல வாயுவியல்
 கிரேக்கியே ஸித்திகளும்.
 வாயுவியல் அமைப்புகள்
 மனமோ அமைப்புகள்.
 இவ்விரண்டும் சூனியமே
 தத்துவத்தையே சூனியமே
 உண்மையானது

பாடுபடுவாறு? சித்திகளா?

சூனியமே? அல்லவா சித்திகளா? என்னவா பற்றி? சித்திகளும், உறையாடல் கிழை காண்க. அதிகாசி சூனிய மணியளவில், சூர் சூனிய ஸித்திகளா? உருதளர். அதிசயம், வித்திது எழுதி, அமர்ந்த, சூனியில் ஒன்று! வயதில் இருக்கோம். அம் சூவரும், ஒரு காலத்தில், பிற ஸன்னமாதிகள். அம் சூவரும் கிரிஸ்து குறவியல். பிற அம் பாபா ஜி! என்னும்.

மேலும் பாடுபடுவாறு

சூனியமல்லவா, உச்சநித்தியமே, மேலும் சூனியமே உறையாடல் கிழை காண்க. உங்கள் அனைவருக்கும், அந்த ஏழை சூனியமே கிழை! உங்கள் பாடுபடுவாறு நமஸ்காரங்கள். ஒன்றுக் கொள்ளுங்கள், என சொல்லிய உண்ணம், அம் சூனியம் திருவடிகளாயும், சம்பாதிக்கிற நமஸ்காரம் செய்து கொள்ளு, அந்த ஏழையை, தேடிவந்த காரியம், என்னவோ என்னும்?

சூர் ஸித்திக்: அமைப்பா பி. நாராயண நாராயண/என சூடு குறைய சொன்னீர்! குருநாதர்/எனமேல், சூர் குறைய சொன்னீர்! இதை அறிந்தீர் என்ன?

புரீபகவானா? ஸித்திகளா?

அகலே அயர்கன்
வாயுயவகீடுவம் (69)
மனதின் பவகீடுவம்
கூச்சி விடுகிருக்கன்
அகலே அயர்கன்

அஸையவும்
அஸங்கவும்

ஸத்யமேவ ஜயதே
பிரபலிய பாக டோநீயலெய என அயர்கன்
உாயிலாக யே அளி கருவம். குடிக்கல்.

ஸயதீகியகீ :- ஐயாடிமஸா ரகீமா லே / உங்கன், அநீ
வர்கீகாதவும், நாறாயறு நாமா / இநீத ஏகா லேயுக்கீடு,
கூருநாமா / அவிவநவுதரன்! (கூவரும் மறநாமாநி கேட்காரிகள்)
ஸ்ரீஸுக்கீ :- புரிய வில்லியே! எனீக ருக்கீ கெனீயும்!
உமகீ கெனீயும்! ஏனீ பரிவரி?
ஸயதீகியகீ :- தீவிகன் சூவரும், பிற னுமீ எனசொரலி,
உங்கன் வளர்க்கீகை, சொலீநீர்கன். அகலீ கு
புதிவாக, **மங்கலாம்** உண்டாகுது! எனீயு,
நாறாயறுநாமம் சொலீவி, **வாழ்க்கீடு** விகீ
எம் ஸ்வய, **அறுபது** நிசயலீ! கூருநகா!
எனீருமீ. கிவ எமகீ! அது உங்க ருக்கீடு!
ஸ்ரீஸுக்கீ :- தீசுக்கீ அகீவைகியாயிலீடு / உமகீடு!
எமகீடு! எனீய பரிவரி ஏனீ? **நாமாவலீ!**
லேகலீ எனீ?
ஸயதீகியகீ :- கீடுகா அமிபடி யா கதை! தீவிகருமீ கீடு
அகலயகி ஆதி விடகீகாநாடி மாவாயிலீயே.
ஸ்ரீஸுக்கீ :- அகலீ எனீய கீடுகையே!

அயர்க்கரிடம் (70)
 அத்வைத விளக்கம்
 கம் அப்படி என்னும்
 முன் | பொன் | ஆயுறமை
 கிணைக்கி அடக்கிடை
 பரம் | பகவானி | நாமம்
 கிணைக்கி | சிறை யோடு
 பசுரலி | அப்போது
மணம் என்னது?
 என்னது? என்னது? சொன்னால் சொன்னால் சொன்னால்
 ஓர் அப்படியானால் சொன்னால் சொன்னால்

பைக்கியம் :- அப்படியானால், நீங்கள் அனைவரும்

மணம் என்னது? அப்படியானால், அருக்கி நிர்த்தகம்?

ஸ்ரீமதிக்கர் :- கேவலமே அருக்கி நிர்த்தகம்

என்ன சொன்னால் அப்படியானால் **மணம்**?

அப்படியானால் கேவலமே, அப்படியானால் அருக்கி நிர்த்தகம்?

பைக்கியம் :- அருக்கி நிர்த்தகம், அருக்கி நிர்த்தகம் அப்படியானால்

என்ன அப்படியானால் அருக்கி நிர்த்தகம் அப்படியானால் அருக்கி நிர்த்தகம்

ஸ்ரீமதிக்கர் :- அருக்கி நிர்த்தகம் அப்படியானால் அருக்கி நிர்த்தகம்

அருக்கி நிர்த்தகம்

பைக்கியம் :- அருக்கி நிர்த்தகம் அப்படியானால் அருக்கி நிர்த்தகம்

அருக்கி நிர்த்தகம் அப்படியானால் அருக்கி நிர்த்தகம் அருக்கி நிர்த்தகம்

கேவலமே, அப்படியானால் அருக்கி நிர்த்தகம்?

அருக்கி நிர்த்தகம், அருக்கி நிர்த்தகம் அப்படியானால் அருக்கி நிர்த்தகம்

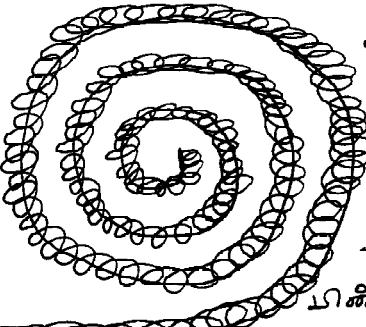
அருக்கி நிர்த்தகம் அப்படியானால் அருக்கி நிர்த்தகம் அருக்கி நிர்த்தகம்

அருக்கி நிர்த்தகம், அருக்கி நிர்த்தகம் அப்படியானால் அருக்கி நிர்த்தகம்

அருக்கி நிர்த்தகம் அருக்கி நிர்த்தகம் அப்படியானால் அருக்கி நிர்த்தகம்

அருக்கி நிர்த்தகம் அருக்கி நிர்த்தகம் அப்படியானால் அருக்கி நிர்த்தகம்

புரீயகவாணா? ஸித்திகளா?

அருங்கா எம்! (71)
 மமலாநம்!
 முகமையாக அடிய
 வேண்டுகளால் ஆகில்
மாணாசா
 நாசமாகவேண்டி.

பரிசுடைமை உரிமை
 நாசமாகவேண்டி அய்யுபகரன் ஆகும்
 அய்யுபகரன் விரகரிக்கவே.

தேவயி பிரதமம்! எனபிரதமத, பேரீறுகி ஸ்ரீமலாநகி,

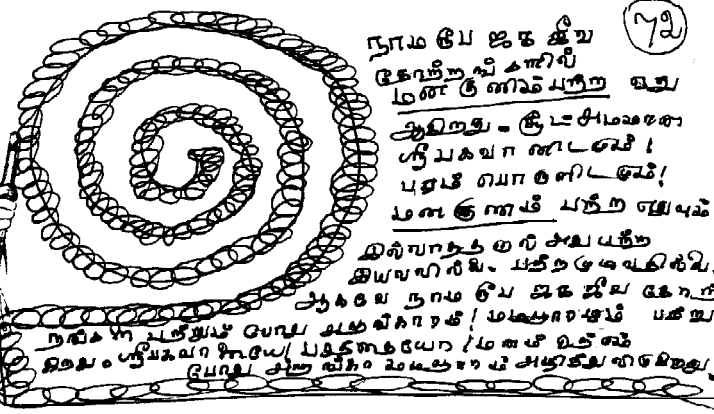
பூஜ்யபந்திர எனது
 பூஜ்யகையீ போலி, டிரீனும்
 இரவாகயன் எனது, டிரீனும் உதவ முடியாகவன்!
 உதவ இயலாகவன் எனது, போரீறு பூஜ்யபார்கர்.

கேவலம் எனபது, கேவலம் துவி மலாநகி களா!
 கேவலம் எனபது **கேவலகவலியம்!**

எனகீக அம், ஜீவன் முகீதியாகிய **பிறவா** நிவியாகை:
 அறக ஸ்ரீமலாநகி கர் நொலியம் போது: **நூலி**
 தூதிரைமீபட உதவகருகீகலிவாம் **சாழ்வலி**

இதன் உணர்வைப் பொருள் என. (அதன் உணர்வு)
உணர்வு (அதன் உணர்வு) ஸ்ரீயகவாணின், அகீகையாகயன்
 பரிசு ஸ்ரீயக வரதயும்! பரிசு அய்யுப முகரி சிவியுள், **ஆதிமா**
ஆதிமா உயர்வாக **ஆதிமா** உயர்வாக

நான் போன தேவதாசன் தம்பியை நேர்ந்துகொண்டேன். நான் போன தேவதாசன் தம்பியை நேர்ந்துகொண்டேன். நான் போன தேவதாசன் தம்பியை நேர்ந்துகொண்டேன்.

நாமமே ஜகஜீவ
 கோயிலிதான்
 மனகுணம் பற்றி உய
 ஆடுதல் - சூட்சுமரண
 ஸீயகவாளிடம்!
 புரட்சியொருபுலம்!
 மனகுணம் பற்றி உய
 இரவந்ததேவ அபயநீ
 கியவலிர்சி. பந்தகவுவிர்சி.
 ஆகவே நாமமே ஜகஜீவகோந்
 நல்கிய பதாசு ரொடி பதவிக்காரம்! மனகுணம் பற்றி
 உய. ஸீயகவாளிடம்! பந்தகவுவிர்சி மனகுணம் பற்றி
 மனகுணம் பற்றி உய

அ பறங்கார! அடுகார! ஆதிகை! அயிமானை வேலைகம்
 மறகை! மறகை! குட! அந... **பிரம்மாணம்**

தாக்கீதீக் காமீரீ! தாக்கீதீக் காமீரீ! தாக்கீதீக் காமீரீ!
அழிந்ததுமகாபூரணம் என்பதற்கும்.

உயர்ந்தது கிடுகிடு யுக்கோயிதையானிடு, குயூக் கையே
 என்னைமீ யின் உன் அயுபவகிடுதல், யுக்கோயிதையானிடு.

உயர்ந்தது கொள்வதும்!

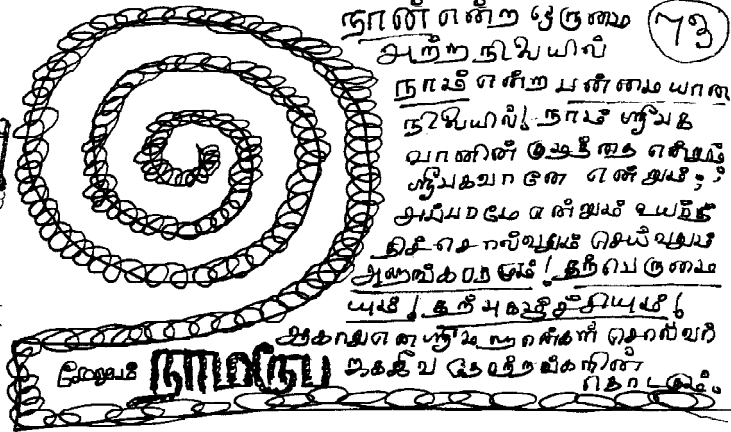
பரமாதீதீக் கிடுகிடு, யுக்கோயிதையானிடு / யுக்கோயிதையானிடு!
 யுக்கோயிதையானிடு / அனுகூலம் **பிரம்மமே யாமீ!**

அதுவேயாமீ! யுக்கோயிதையானிடு / அதுவே யுக்கோயிதையானிடு! என்ற கிடுகிடு,
உயர்வாக கடுகிக் கொள்வதும்.

அபரங்காரம் & மமமமாபரம்!

ஆகவே உயர்ந்தது கிடுகிடு! உயர்ந்தது கிடுகிடு! உயர்ந்தது கிடுகிடு! என,
 ஸீயகவாளிடம்! மனகுணம் பற்றி கொள்வதும் கோயிலிடு!
 அது **அறிபுது நிகழ்ச்சி** ஆகும்.

பூபகவானா? ஸித்திகளா?

நானீ எனீற பூருமை (73)
அறநிதியில்

நாட் எனீற பனீமை யான
நதியில் நாட் ஸீயக
வானீன் குடீறத எனீயம்
ஸீயகவா னெ னீயம்
அய்யமலே அனீயம் உய்ந்த
கிசெனாலியும் நெய்யும்
அழகவீகமம் சூர் தீய குமை
யும் தீய கருதீயியும்

மேலை **நாமருபு** சுகதீய தேவீகவிசுரீர
பெருமலை

யினீ, எது அழகவீகமம் உய்யலாபம் னானகேடலாரு?

நாமருபு! ஜக ஜீவ! மத்தியம், அனீயம்
தோற்றங்கொயும்! நானீ! எனீறவீ!

எனது! எனீறநிதியில், னைமை உரிமை யொருபாயினியல்

மேலையக்கமாசு அறியாதவ, அழகவீகமம்
மமலார சூர் சூர்.

அம் பேசும், பேசும் கிளந்த குலிர

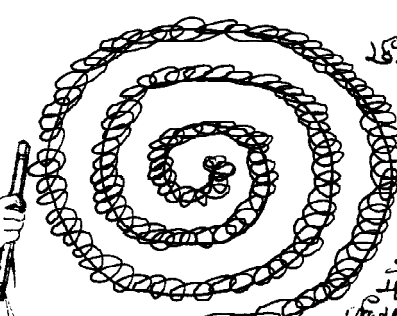
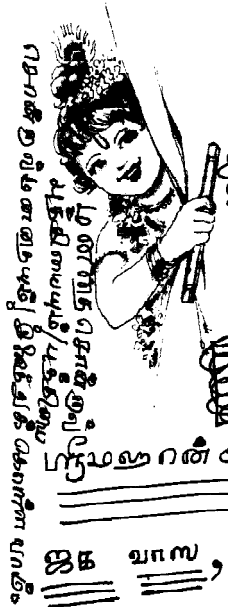
நெனீனகாயும்:—ஆ அனீயான பாயா ஜீ! அநியான
பாயா ஜீ! பனீயான பாயா ஜீ! கனியான பாயா ஜீ! கிளில்
நெய்யக்கீயும்! அஜீய ஸீயியும்! உய்கிள உனீமை

கருக்கககா? யேதாந்த! யேத! ஸாஸீகிரநீசு னியும்!

அய்யமலேட, **எனியைம்** யான! **அனியைம்** யான!

உனீமை கர், யெனீ உயாக கரணம், னனீன பாயா ஜீ!

யை்யம்:— **கூலியில்** குருகவிக்கமாசு உனீற,
யேதாந்த, யேசு, ஸாஸீகிரநீசு, கிப்பேயுள்ளீ,

74
 உதையுடைய உரிமையுடைய
 எகாண்டமடமலி
 அலகு எரிவாந்திரமே
 என யணியுடைய ரீத
 உயர் அபுவிசுரமயசுகம
 தந் பருமையுடைய! தந்
 புகழ்ச்சியுடைய சுகமயர
 பியுடையவர்களை சொல்லி
 எந்த சிவமலி எனது சொல்லு
 மயிதரமய சிவமலி மலி
 மலிதரமய சிவமலி மலி

ஞான

புத்தியை / புத்தியை / தந்தியை
 யுத்தியை / தந்தியை / யுத்தியை

ஐக யாஸ, தோஷ குண, புகழ் வறுக்கலிசரி

சொல்பயர்களுக்கும் - விடமுடியுமில்லை! விடமுடியுமில்லை!

கேட்பவர்களுக்கும் - 99 99

இவ்வேகாந்த, வேத, ஸாஸ்திரவிகாரிணி, குற்றம் இல்லை!
 இவ்வேகாந்த, வேத, ஸாஸ்திரம், புகழ்வர்களை, 99 !

பொதியவர்களின் குற்றம் இல்லை!

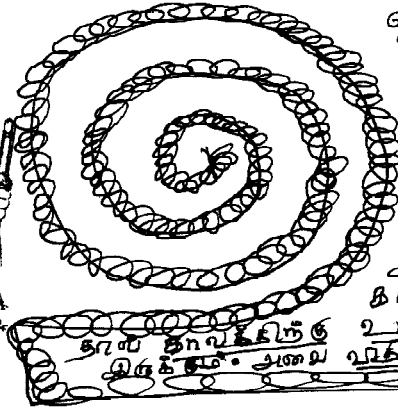
கேட்பவர்களின் 99

காரியோஷ குண்டாண்டினி!

குற்றம் இல்லை! இயற்கை, கருணை, உண்மை, விசுவாசம்
 யாகி விட்டது. இவ்வேகாந்தம்.

ஸ்ரீஸித்திரம்: - ஆமாம் பார்ப்பது! ஆறவீதவர்களை மகிழ்ச்சி,
 இவ்வுண்மைகளை, எரிய குறை கிழமை! இனிமை யாகவும்!
 அய்யடியே புரியுமே தரிசியலும்! சொல்பயம்! எகாந்தம்!
 உய்யுமி யாக கருவியை எழுது!

புரீபகவானா? ஸித்திகளா?

ஓர் உண்மை! (75)
 திரிதரீதிக்
 கரும் மாயாமை
 உடைய யுகளே.
 அதனே அவர்கள்
 ரிதாபுக் குழை வரங்கும்
 மாயா சம்பந்தமாக
 இருப்பதால் அது வரங்
 கள் நாம சூய சம்பந்தி
 உடைய நுடைய க
 ளை தவறாமல்
 அமைவதில் உடைய
 உடைய உடைய

பைகீயம் :- அன்பான ஸித்திகளே! / கிடை உண்மை?
வியாபாரம்! விளம்பரம்! ஆடம்பரம்! ஆவிய கிழிப்பு!
இன்பம், தன்னம்பிக்கை **புகீயம்** ஆகும்!

புகீயம் :- அன்புமயமான, மந்திரவர்க்கிடம், புகீயம்
பெரியது உட்கணம்மா?

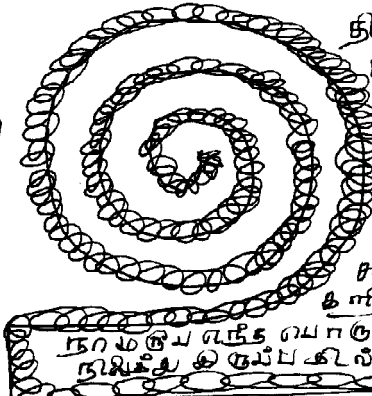
பைகீயம் :- **விபரங்காண்டி** என்னும்
புகீயம் **சிவரீ** உண்டு. மந்திரம் அனைத்து
நிதியில் புகீயம் புகீயம் புகீயம்
காரணம் மேலே சொன்ன, குணத்தின் நிதியில் கிடக்கின்ற,

பொருள் பொருமை யால் / பணம் / படை / பதவி / புகீயம் / என்
 அகில சூழலிலிடமாகக். இது அவர்கள் குறைக்கிறீர்.

இது அவர்கள் **மணகிரி** குறைபாடும். அவர்கள்

அனைத்து, **நிபயவர்களே!** அவர்களுக்கும்

புரீபகவானின் மந்திரமே! அவர்களுக்கும் ஆதார வானு
பற்றி உணர்வானது / பற சொகுப பறவி பறக்கிறீர்! / இருந்தியும்!

தீபிகர்கீதாஃ 76
 தாளல் உரத்தி
 யெதயயர்கருமீ
 அஷ்டஸித்தி கைவரயி
 யெந்நயர்கருமீ
 மேலேவ சுநியவர்களி
 சுகந்தியாறு ஐயு தீயே
 சுநியவர்களி ஸித்தி
 களிதலம்! கோதிலம் ஓர்
 நாமமாய் வந்த யொருமும் குடியாய்
 நுமித்த குருமீயகிலி.

ஸ்ரீஸித்தி: - ஓயாபா ஜீ. எங்கள் ஸித்திகளி விட, ப்ரியகவாணி
 மாயா/அஷ்டு மையகலீவ என்யகே, ஸ்ரீமநாநிகளி கஸிப்பாடு
 கிஷ்டி; நீ ஸித்திகளி, விருமீயாமல், மாயாஸவ உடைய,

ப்ரியகவாணி ஏன் திருமீயகிலி?

ஸயகீதியம்: - எந் தவகையிலி, உநீகளி ஸித்திகளி,
 திருமீய மையது சொலீயங்களி யாநீய்யோமீ?

ஸ்ரீஸித்தி: - அகிலேயகலீயுடனே சொந் தி) எந் கருடைய,

அஷ்டு ஸித்திகளி யிஸ்முனி

உன் ப்ரியகவா னிந் மாயா, ஓர் சொலீயாக் கிசா கும்.

ஸயகீதியம்: - ஓ ஸத் அருமை மதா ரத்யா/ உம்கேந்லி
 எய்யடி திருமீயகிலி எந்ருவ்

**யொர் ஆற்றவா?
 அறிவின் அமைதியா?**

இவ்வு எது திருமீயகிலி, கேட்பும யோந் கிருமீயகிலி?

கேடுகளி விநய அகீ மயகீதியம் கேட்புடளி, திருவர்கி
 தி குனித்த னி) அறல் உந் ரொ குயரிந், ஆற்றவிந் சகதி!

எகிலிக் குமீயகிலி யொலும்?

அஸ்மீயகிலி! அயர் யாந்ருவ் களிந் விக்கீய மணநிதி,

புரியவானா? ஸித்திகளா?

அன்பர்களின்! திருவடிநாள்! (77)
 தூவியுயி ஒர் பறையோ
 இளங்கோ அந்நகரே,
 அருகேயே ல் சம்பந்தம்
 இயக்கவே, பறையோ துற
 னை அந்நகரே, தீவிகர்
 உங்களை மனதாறி பறையோ
 இளங்கோ அந்நகரே, துறவே
 இளங்கோ அந்நகரே, துறவே
 இளங்கோ அந்நகரே, துறவே

அவர் திருவடித் தூவியே!

பிரதிபலிக்கிக் கொண்டே. அவர்புகழ் களின்
கீழ் ஒர் அருகம் புலி நுனி குவியலக நகரே
 அனை மெதுவாக, அவர் கண்கள் பார்த்துக் கொண்டு
 புருகளை யோ தே எகவே அவர் மன்கொடியது உடின்,
 அதுவாக இருவே ஒளி வந்தது!

ஹே மஹாத்மாயே! இச் சிவபுலி!

அகந்நகரே! எரிக்க யோ! பறக்க யோ! கிரிவாமலி ஆக்க யோ!

உங்கள் அண்ட சித்தியடைக்க

அஷ்ட சித்திகளும், உங்களை ஆட்படுத்தியிரு
 தவிர, அனை எயரும், உங்களில் ஆட்படுத்தி விடுவீ

எவரேனும்! சடியுமா மெல்லியங்கள்?

ஒர் ஸித்திகளின், எயரும் கூட்டமே கூடியிடத்து
 அனைவரும் **மொழிமொழியினர்!**

சக்தி கரும்! (78)
ஸித்தி
மாயாமூலம்
 நினைவே திண்க
 முடியவே நிண்க
 நாடவே நிண்க
 உயவமும் சிவவே
 எதயே மகன் களிள்
 வாயிலாக அழிந்தேன்

பரகருண

எல் போமம் ரகோபித்த குரலில்
இவ ஸ்வராஸ்யம் சுகந்த காரியமாம்
சூன் பொருகால், ஓர் சிறிய குடிநீரையிடல்!
நரபதிகமும்! அசுரபதிகமும்! அமரபதிகமும்!

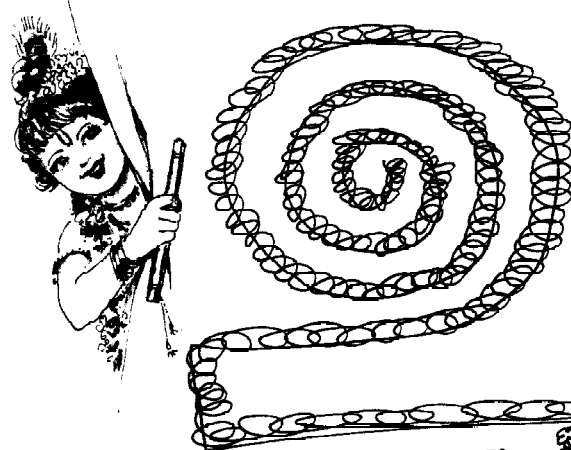
பய உள்ளே அறநீரே போதும்! இனியம்
 இயமடல் வேளிடம்; என சொல்லியவன்னைம்,
 அனைமும் மறைந்தனர். **அம் குறைகவிர**

ஸப்தீயம் - சூழலாய்ந்தே! உங்கள் ஸித்திகளை,
 அனைமும், **மறைவாய்யும்!**
 கிண்கூடகாரியமாம். கிண்கவளியுநகர்
மணம் அனைவது & வாயு அனைமும்! **கிண்க**

சுயமம் நிரந்தர, ஆனந்தேனாகாருமாம்?
 உங்கள் திண்களே, மறைவாயு வசம் கொண்டு **அடக்கி**
 ஆய் கிண்களே! கிண்களின் அகம் கண்களின் கிண்களே?
 அனைநீரையின் அனைமும் யான்றி; சூழலாய்ந்தே! **கிண்க**

புரியவானா? வித்திகளா?

(79)

இவ்வடி அடக்கியமனதை, **ஆதிம** விசாடகீதநல்,
 அழைப்பது **நாசம்** செய்கநல், அதுவாகவே கடிமா
 அகமாக, அருக்கவாடா? அயர் கடைமறிகீதநல்
 ஆமாம் மாமாகி! உய்வாக்கை, நக்கியமாககுறி கிடுவல்
அயனி என், உங்கனி புரியவான்தயவு எய்து?
 உய்வை, உயவுகையடி பார்க்கநல், **புரியும்!**
 புரியுக்குறான விசாடகீதநல், அய்யலாகி விடுவல்!
 நாடும் உய்து **புரியும்!**
 இவ்வடிபுடன், அதுவாக்கை முடிந்து விட்டால் அக்கநாத்
 உய்வை, உயவுகையடி பார்க்கநல், **புரியும்!**
நாசம் / **புரியும்!** என்,
 அதுவாக்கை, **புரியும்!** என்ன செய்வது?
புரியும்! — இவ்வாறான புரியவான்தயவு போல, அக்க
 புரியும், புரியும் நாசமாகவு? கணவின் காதலிகளான இவ்
 புரியும்? அக்கநல், அக்கநல் உய்வாக்கை அக்கநல் புரியும்?

ஸயக்ஷயம் :- ஆமாம்மஹாத்மா! கனவளி காடகித், விளி கிள்களில் ஆறுருளவளி காலகியல் **வினை!**

மயருகுகாளை? அனக எள்ள செயல் குடியும்?
ஸ்ரீ ஸகீகர் :- இதை சத்ய விளக்கங்கள் பரம ஜீ!

ஸயக்ஷயம் :- **மாற்றம் (ஸ்ரீமகவாணி)**

மொருளி என் மொருள் என், உடைமை கொண்டாயது
மனமடமைகாளை? அனக ஸ்ரீமகவாணிமீ! எல்லாரு

உன் னுடையகூ மன விலக விலகல், விளியின்பாடிவிய

நம்மைச்சாராது, அதிநீது நாமா கலே! சிவனில்,
முன் அநியமமையிலல், உதாரிந்த கர்மமயம்!

அவ்வாயம் ,, உதாரும் கர்மமயம்!

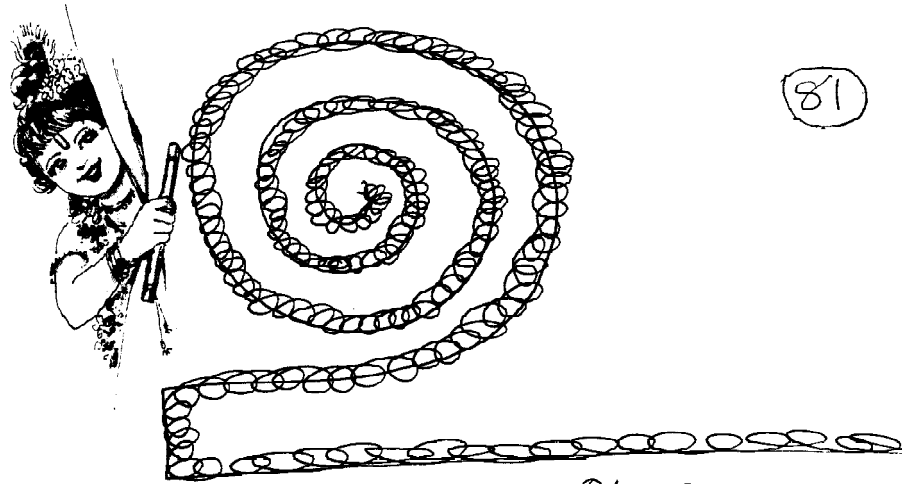
ஆகாமயம் காளை? சரியானியமைகால்,
ஸ்ரீமகவாள் கருகியது அது நாமா கலி கலே?

கங்கை **ஸ்ரீமய்யம்!** நாமா ஸத்ரீமயம்,

ஸத்திர அருகம், மி உமார்ப்பமை! ஜீவன் கருகிய
 மகாருகீகலே?

புரியவானா? வித்திகளா?

81

ஸ்ரீஸுந்தரர் :- உணர்நீகேரம் பறபற ஜீவிதநாழிமாவ
யாவலி உள்த, அகிலேய யோக விதிக ரீகருகீஷம்!
ஒர்சந்தகேகம் உள்த? அதுபதீஜி கெடகவரம?

பைகீயம் :- இதாநாமமாக கெருவிகர்?

ஸ்ரீஸுந்தரர் :- மனமுக்கி வாயுவம்! **இணாங்கு**

ஒன்றை, அஷ்டஸதிகமம் **மன** அகங்காமம்
என, ஒருவா வாயிலேதும் ஆதங்காவிதர் கூடும்,
யோகமாயா! வேகமாயா! விஷ்ணுமாயா! அறவ
அகிலம் **மாயா** / என்ற **சாயா** (ல)

பைகீயம் :- மாயா ஒன்றாகாள்? அமைய நிசுலிதநிசுலிதனே?

ஸ்ரீஸுந்தரர் :- திதிகமாயா நையுதனி வசம் கெளண்ட,
என்சுனி எசியம், ஆதேநாதிவான எசியலகீஷம்?

எங்கருடைய **மேலே & வாயு** பந்தநத

(கெடுகவரம்) வயும், அஷ்டவிதிக நிளி எசியலகீஷம்? தரலி:

ஸித்திகளின் (85)

நீண்ட ஆயுளுக்கே
காரணம்: - மனதால்
வாயுளவ அடக்கவே
நீடுகளைக் கண்டு (நீயனை)
அருத்தி குறையவ்யம்
(உடல் வஜீர மாக்கவே)
செய்த உக்கீதை வந்தால்
செய்த மறக்கட்டையைய
உடல் ஆக்கவே.

விக்கியாதம் எந்த அளவியல்

பைக்கியம்: - தந்த கேள்வி கியேபோது எதற்கு?
யூரிக்கேர் - தாரணம் கிலவாமல், திசீ கேள்வியை கேட்க
மாடடேமீ - தாரணம் என்ன வயனீ குல்?

A) வயனி உலகிலீ, எங்கும் சஞ்சாரம் செய்யும் போது,
எவரிடம், உறையா சே போதுமீ! உறுவா சே போதுமீ!
எங்கிலி அறியாம வேயே எங்கள் **ஸித்திக்**
தானே விளையா சே! அம அறவே என கியேபோதுமீ! ரகரிவது.

B) ஆதல் உம்முனீ (எம்மையம் செந்தல்)
எந்த ஸிக்கலும் **செயலி அற்று** யோய் உடுகி
குளே?

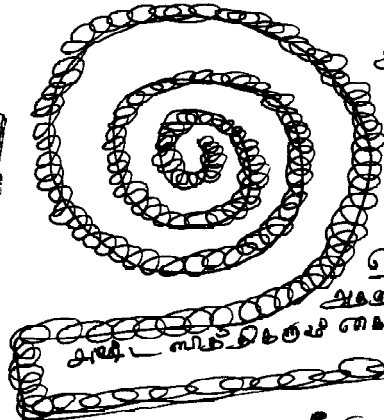
C) தாரணம் என்ன? அகதல்காரனீ திசீ கேள்வி கேட்கப்படு
மேலும் தீர் கேள்வி: - பற்பவ கேள்வித மூடனீ, உன்னிடம்
விளக்கம் பெறு, வேண்டெய் வடுவோம் உன் குளீ வந்தவது,
மறநீது விரகிவது? **மறநீது** விரகிவதுமீ!
கியப்தீ ஸியம், து-விரு வ் போதுமீ. நாவிகளீ உந்தகாரியம் குடிவதுமீ.

புரீபகவானா? ஸித்திகளா?

தாயின் உள்ள
 சூனைய விட (83)
 எழுந்தவன்
 உள்ள கொடுபை
 தெரிந்த விடமல்
 இக்கிடையையவைகல்
 விந்தியை கடக்கல்
 ஆகிய கருத்து குறிப்பிடுவது
 உடல் வந்தும் ஆகிய
 கொள்வதால் பல ஆயுட்கள் உருவாகி விடுவதும்
 உயிர் உயிர் நடுகடக்கும்.

Ⓐ) எவரிடவதிலே எங்கும் சந்திரன், செய்யுழல் போதும்
 எவரிடமும் உறையாமல் போதும், உறையாமல் போதும்
எங்குள்ள அறியாமலேயே, எங்கள் ஸித்திகள்
விளையாமல்! அது அமைந்தன யாழ் டுணர்ந்தது சரியா?
பதிலே:- ஓரம் அணியினி சொகுய மலாபுதீமாநீகனோ
உங்கள் ஸித்திகள் மறைவாய் வான்!
 சம்பந்தம் கொண்டவைகளாகும். ஆகவே ஓர்
பக்தனிடமோ? சாமானிய னிடமோ
நினைகண்ட உங்கள் ஸித்திகள் விளையாமல்.
 காறமை:- சாமானியன் புண்ணிய பாயல் எண்ணியல்,
 வினாசம்பந்த, இவனும் டி மண்ணியல் கிண்பந்த
 அயன் மணதின் விடியல், அகம்மடையதும்.
 ஆகவே அயனிடம், உங்கள் ஸித்திகள் விளையாமல்.
 அதுவும், அவனுடைய வினை/மணம் அருகே
 தான்
 விளையாமல்.

அவரிகளின் உரையு
கடந்தவிறல் (84)
96 தேவரீகருள் அவர்
களில் உலகியலெதரல்
அவரிகளின் தூலபலி
மறைக்கெயல் முடியும்
வெளியேதேயுள் குடியில்
அமரல் காலகீர ஊதில்
அக்டுலகருள் ஸைவரல் மெயலம்
நொடமும்.

ஓர் உணர்மை பக்த னிடீ என் குல்; அவன் **மனம்**
சர்வாராய னைக்கிவி **வயிக்கு** (கமையவிலி)
காறணக்கிறல், அவன் **விசையம்** | உங்கள்
விளைய **பூர்வகர்மாவாஸ** ஓர் அன்
ஓர் அன்ம உயர்ந்தல், கொண்டு இருக்கா லி உங்கள் னிடீத்
கள், அவ னிடீமும் விளையாமை. இது உங்கள் அகவிதாறமை
உயிரிடம்,
B. என்னை, என்வா **என்மையம்** (உச்சந்தி) **நிடீகரீ** களின்
அக்டுலகருள் / செயல்தீர பேரய்விருகின்றன |

அதன் காறணம் என்ன?
புதில் :- அன்ம உயர்வினை தீகமியடரு மறை ஏத்க்கொடி உருக்கொடி
கொண்ட னிடீகரீகளை முனி பே சொன்னீதேயும். அகாலமு
சாமானிய ஜீவன்! புண்ணியமாயல் என்னும் **ஜயம்**
ம்மணீயம் | அனைத்த உறமை.
கூகலி ஓர் பக்ததே, ஸ்ரீமதயக் சொடுபக்கிர், பினைக்கி மட்ட
த னிமையறல், அவன் **அக்கினி** சைமருத்தல்
கொண்டவறமை

புரியவானா? வித்திகளா?

அடியடி அடிட 85
 வித்தியைத் தை
 வரலி வயிற் றி அயர்கர்
 ஆய்வு விலிற் றித் தை
 முய்யுது இயலாது
 முனி கூறிய அவர்கள்
 இருப்பிடத்திற்
 வெளி நூ ஆகவேளிற்
 இரு வித்தி நூறு வாத
 இவ்வாறு அவர்கள் அறி
 வென்ப இயலாது அவர்கள் அறிவார் இவ்வாறு
 ஆகவேளிற் றி என அவர்கள் வளக்கார் அறிவார்
 அறிவார்.

இவ்விரையினும், வித்திகள் அறிதலான

வாயு | சம்பந்தமும்! அருளினும் அருகும்

மாயா | சம்பந்த முனைத அடக்கி

வைத்திருக்கிறீர்களே தவிர, அது (மனம்) உண்கள்

வசம் ஆகவிரிவியைப்பது நவீனியமே உதாரணம்

மனம் கொண்டு யானையை அடக்கிய மர வகை, **அங்குசம்!**

பயன்படுத்த விரிவியற்ற ஆம், அவனுக்கே அடங்குகும்

அங்குசத்தைத் தவறவிட்டுவிட்டு அது அவன்,

அதிக்காமல் பறக்கும். அது அங்கு அங்குசம் இன்

சக்தி ஆயும் உண்கருகும் **வாயுவே** இன்

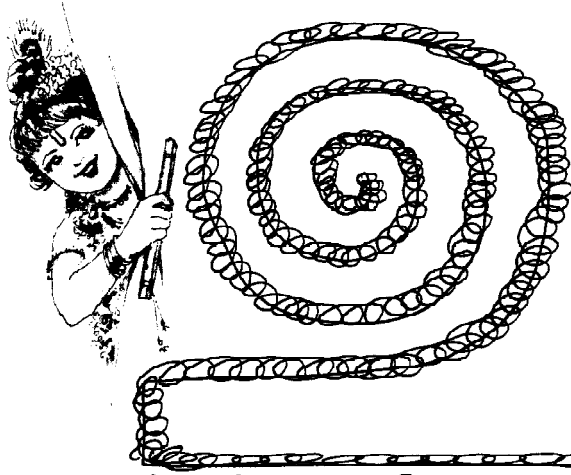
உண்கள் **யோக** சாதனியின்! சந்த வ ளுவினாலும்,

மனமும் உவாயும்/இ நிறம்து உண்கள் அதிவேலி மம்

ஆகவேளீ யோகத்தை உதாரணம் (அது) விடவன்

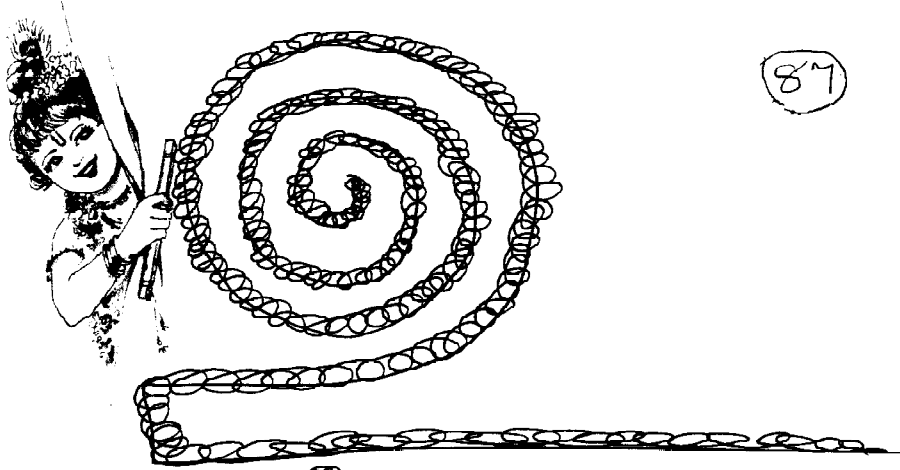
கொட்டான், என்மாரும், பதி அ னுபல மலர்களும்

அவருவ உண்கள், வேருக்கே உள், விகிதாச்சாரம்!

- ① **ஸாமரநியன்** :- மண்ணும் / ஜவரும் / இந்நீதவன்.
 (புத்திமதி உதவம்)
- ② **பக்தன்** :- ஸ்ரீமதவாஸி / ஞானமும் / அக்கினி சம்பந்தமாலும்
 (அக்கினி)
- ③ **நவிக்நன்** :- வாயும் / உமனமும் / அடங்கிய நிஸியி வர்பு /
அடக்கிய நிஸியி வர்பு உம். (வாய்)
- ④ **நானி** :- வாய் / அமைச்சு / கன்மையு / மனம்
 அமைச்சு / கன்மையு / ஆகவே **அக்கினி** / என்
 ஸ்ரீமதவாஸி / **ஸ்வயம்** / வெய்யாக / ஆகிய நிஸியி /
 அக்கினி **ஆகாயத்தை** / வேதமாயரென்று
 விஷ்ணுமாயா என்மும், **ஸ்வயர்க்கி** / கர்ணமாய
 இரண்டையு / கன்னி / **ஸ்வர்க்கி** / கர்ணமாய,
யோகமாயாமை / யும் / ஸ்ரீமதவாஸின்
 மாயாஅஹ **ஸ்வயம்** / வெய்யாக / ஆகிய நிஸியி /
 யும்

புரியுமா? வித்திகள்?

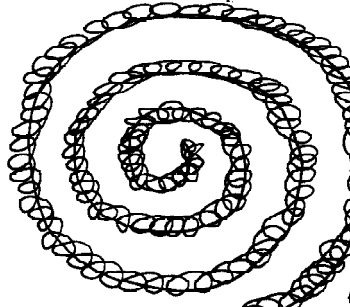
87

எந்த நாமநுபமம் / அந்த கரவாதிக்
பரதாநுபம் / என ஆக்கிக் கரந் கு
அதுவே நாம் / நாமே அது / என ஆளவன்
அவ்வியடிக் / திட நாளியிடம் / குறியு

எந்த மந்திர / கந்திர / மாயா ஜாவு / வித்தி வித்திக் / கரம்
பரிதாமாது / நாளியிடம் / அவ்வியடிக் / குறியு
அதன் காரணம்? / ஆளவன் & யாவு மாயா

அக்கிட நாளியிடம் / பா அம்மை / கரம்
யோகமாயாவின் / வேகமாயா அவிவ

கருணை மந்திர வரகயம் /
அது / வாகவெ அவன் / சூவசகர / கருவியக வரகயம் / எவ்வயம்
அவன் மாயாவின் / அவ்வியடிக் / குறியு

திடநூனிய (88)
 சூரியன் என்னை சொல்
 வது ஓர் உவமானமே.
 அவன் கிருபாவீ

அகஸ்ட
 தேவியே! தியக்கீதல்
கஸ்ட தேவியே

நீண்ட தேவியே என்னை மாயனை தம்போடு
 கிணத்திலும், மாயனை சம் அவன் கிருபாவீ.

பற்பல, கேள்விக் குடனீ, உன்னிடம் விளக்கம்,
 வற உவமீ குமனீய, வகுமேரீம் உன் குன் வந்ததம்,

அக்கேள்விகள், மறைந்தவிடுகிறதா? மறைந்தவிடுகிறதா?

புதில் :- உதவிக்கிய மான கேள்வியே உன் மனம்

திடநூனிய மந்திர குருவன், **ஸ்பயயஞான**
சூரியன் என ஆயன். உதவ மானமே/உன் மனம்

உன் மனம், **அகஸ்ட ஜோதி**

அக்கேள்விக் காணும் குன்! **சூரியன் உவமானம் குன்**

பரி துரியம்! **பரி** மானமும்! அகரவம்

சந்தேக கேள்விக் கரின், **ஞாயிர்** சூரியன்

சக்தமே! சூரியன் கீதன் புமனி போல் தீவிகியது! என்னை

அதுபயம் குருவியது போனீது, சிலகேள்விகள் மறைந்தவிடாமல்
 தில கேள்விக் கரின் புதில், ஸ்பயமனக் கேட்கியது
 கேள்வி மறைந்தும் போகாமல் **அகஸ்ட**

புரீபகவானா? ஸித்திகளா?

மாயாயைவிட
ஸித்திகளா (89)
அதிக ஆற்றலும்
வல்லவ சக்திகளும்
தேவரீ குயருமீ ரசயீய
முடியாததும்! அவரீகளை
மேலநீறும் அடியிலும்
அமைக்கக்க ஸித்திகளா.
ஆறவீ? மாயா எவரீ போலி சிவதீவ அரும்தும்
குறிய. சிவ ஆனந்தமகொடுமீ மதமத அலிபு என ஸிவனார்
நகரீ ரசாரயரீ.

ஸ்ரீஸித்தரீ :- ஸித்திகளினி, தனிமை **குணம்** எனின?

மாயாவின் ,, ,, ?

கிதகாளி மாபர| எவீகளீ அரிதவரினி, முடிவான கேளீவி?
கிதவடனி, மதீ நவீகம், நிறையு மெறுகிறது!

வைகீவியம் :- **வ்யாறுமை** எனினும் **அன்பில்**

அடிவெடுத்த வைகீவியம், சான்றோர் தாரண ஸித்திகளோ!
கிதவறை, தீவீகளி, மலியமகீசைரையி கிடுகீ, கின்றுவரை,
கேட்ட கேளீவியம்! அதன் மகிழும்! உங்கருடையமலீவ!

கிடுகருடையமலீவ! **பாதுகாண** யிதவ்,

கோளீவிய **இறைகருண** ஆயும். கிதவ
உணீமை

ஸித்திகளில், அமார ஆற்றல் மிக்க சக்தி உணீரு
மாயாவில் **இயற்கையின்** அமைகி உண்டு.

காரணம்? ஸித்திகளீ என சொல்லும், சீருவனை குருவன், ரிவனீது

அவ்வகார! ஆதிக்க! அதிகார! **வெறுயாஸ்**
மோட்டி மார குடையால்! மெறுமீ சக்தியானும்.

90

இஃ ஸபித்திகரீயீ போஸ்
 ஸ்ரீபகவானிடம்
 வரலீ லாவி வி
 ஷெய்யுள் அப்துரீய
 சகீதிக லுஷ்யனி
 அந்நகரமே அநீத
 நேரலீ அலவியக்கீ
 தகீககே! குறிப்பிட
 காலமீ முடிந்தது அலீ
 விரண்டுமீ லுஷ்யினி லுஷ்யினி லுஷ்யினி
 போல் ம லுஷ்யினி லுஷ்யினி லுஷ்யினி

மாயா அம்மடி இல்லை - இதன் குறித்தே கோள் :-

ஜீவ ரகுவிய்ய ஆமே. அம்மாயா லய,
 லெயந்நக யாக்ஷம் போது, அங்கு **மனாடே!**

ஆகீதியலீ வம் பெறு விதது. திதது ஆம் துனிப லுஷ்யினிமலே,
 உண்டு! ஆதல் **ஆனந்தம்** அனுலாபமீ லுஷ்யினி.

ஸபித்திகரீயீ தன்மை :- அளயந்ந ஆநீதல்! அதுதல்

விளியல், அலுஷ்யினிமலே! அலுஷ்யினிமலே! ஆகீதிகமீ! பானி
 லுஷ்யினிமலே! ஆகீதிகமீ! அலுஷ்யினிமலே! அலுஷ்யினிமலே! மனமீ அலுஷ்யினி
 தன்மை யுதல் மனமலே! தன்மை யுதல் **நிஷயாமை!**
 லுஷ்யினி **9** ஆமே.

மாயா லுஷ்யினிமலே :- திதது ஸ்ரீபகவா லுஷ்யினி பந்நிககுஷ்யினி.

ஆதலேமாயா, அலுஷ்யினிமலே! திதது லுஷ்யினிமலே
 இலுஷ்யினிமலே! அலுஷ்யினிமலே! அலுஷ்யினிமலே! அலுஷ்யினிமலே!
 கலியு! அலுஷ்யினிமலே! அலுஷ்யினிமலே! அலுஷ்யினிமலே! அலுஷ்யினிமலே!
 மனமலே அலுஷ்யினிமலே! அலுஷ்யினிமலே! அலுஷ்யினிமலே! அலுஷ்யினிமலே!
 சரணமலே! அலுஷ்யினிமலே! அலுஷ்யினிமலே! அலுஷ்யினிமலே! **9** ஆமே.

ஸ்ரீபகவானா? ஸித்திகளா?

மாயா வில் 91
 திருநீடியானது
 நிரந்தரமாகவும்!
 அக்காகவும்! இயல்
 பாகவும்! அருக்கால்
 தாள் **ஸ்ரீ** மனம்
 புகழ்கவும்! மயங்கவும்!
 திருமயதிரும்ப இளை
 மரணத்தையுள் கொடுக்க அடியில். சந்தைய
 நாம் பெருக்கில்தே மாயர் அதிய
 மரணத்தே

ஸித்திகளி உல், மரம் போல், நெடிய யர்க்குது நிமிரவாய்
 மாயாலிதல், நானால் போல், பணிய வள்குது மாகவாய்.
 கிங்கு, மாயா எனச் சொன்னது, ஸ்ரீபகவானுடும்!

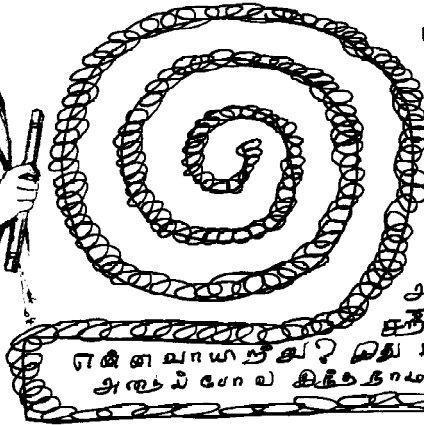
ஸித்திகளி எனச் சொன்னது, மனதை பவயந்தக்கொளி,
அடக்கிய ஸித்தி உடும்!

அடக்கிய மனம், எழச்செயானால், அழிவே
அடிவா உடும். ஆகவே அறுங்கார எனவே,
ஸித்திகளினிட, அமைதியினி "

ஸ்ரீபகவானுடும்! மேல் ஆகவே என, கேள்வியினை விடையான உடும்!
ஸ்ரீஸித்தி — குளங்களை அளிப்பாயாயா இ! அதே கேடம்,
தாங்கினிட உறையானிட, **ஸபக்தாண**

விளக்கி உதல், ஸ்ரீபகவானுடும் உயன்மாயா எழவே!

அருந்தவென, உணர்கி உடும். அதே உணர்வு, எங்கள்
அறிவர்க உடும், திடீரமல் செய்குது, எங்களுடைய
தற்காப்பு சக்தி எனினும், மனதையு விதல்

நாயக நகல்
டாப் கலி கிஸ்லி (92)
தரிவாக கண்டலி நாட
கலி வி. குகுணமடலே
தரிநாமய கல்வாக
பாந்தீது விடலால்
திருப்பயல் எவியநய
ஆய்வி ஓய்கொலு
அக்கலிவிநகல்வராயி.
சுந்தர முன் கருமியு னையநால்
எகிளயாயநது? இது மலேமயக்கிபிரகதீகியே
அருவியேவ தித்ததாம மே கருகியகேககந
சுயம், எகலன்

மெற்ற அருவிகார ! அகிகம ! சத்திக்க ! வெறு

தரணம் என, உணர்ந்ததெதானீடோம். கினிகித கலி
யுகம் முடியல் குளிபே, எங்கி **மாற்ற** ஆய்வி

மெய்கிடுமல் என, பிரமாணமாமல் சொல்கிடுமல். ஏன்
தூக்கி காவல், சொல்கிடுமல் என்குவி எங்கிள் அனைவ
ருடைய, **கவனக்குறைவிறால்!**

பலபவநூறு உருஷம் என்றும், பல ஆயிரம் உருஷம்,
என்றும், பதகிய யோக சந்தையானது,

எங்கிள் சாமான்யமாக, விடகுதான். உட்கரை
யாடலில், பலகாலம் பதகிய, பதக்க உபநகிள் சுவகாவல்
திரிவிடது மேலும், மேலும் முயற்சி மெய்ய உவண்
முன் என, மென்னை பொரு நாங்க மும், எங்கிள் திரி கிடு

மெய்ய பலகாலம் பயிற்சியும், முயற்சியும்,
மெய்கால், அமல் யல் மெய்கிள் அம டெ வரம் என வக நி கி யும்.

புரீபகவானா? ஸித்திகளா?

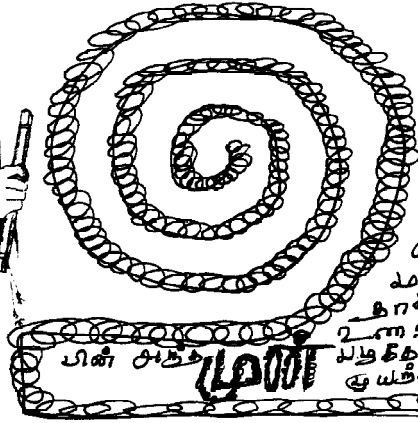
மண்ணே 93
 என் உணர்வியலே விட்டாய்
 போதும். திருமயமே இந்த
 நாமமே கூகஜீவ ரகாடு
 பங்கிள உன்மய் நகாடு
 உருமயமும் தாமமே?
 அம்மனமே அழியாதமணி
 மணிகை உணர்ந்தவரிடமும்
 மணிகை அழிய ஆதாயிந் திருமயமே மறும் ஆகாது
 மணிகை ஆகருமயமும் மணிகை அங்கே கிரமம்
 மறும்

அகநீடு எங்கள் குறையெழுது **முயற்சி**
உம்முடைய ஆசியும்! பும்!
இறைபரகருணையும்! இளைய

வேண்டிடுகை, ஆதிவசவர்க்கும். மேலும் ஒரு முக்கியமான
 கேள்வி:— இது உரிமையா அல்லவா? அல்லவா? அல்லவா?
 உன் மனம். எல்லா ரீதாற்போலும், இறைக்கேட்கிடுகும்.
 வைக்கியம்:— தாமதமாகக் கேளுங்கள்?

ஸ்ரீஸிங்கர்:— பகையோடு நானமோடு அருடயம் $4 \times 3 = 12$
 என, சொல்லுங்கள். முயற்சி! முயற்சி! முயற்சி!

முயற்சி என யன் னிரண்டு, நாசமாத
 வேண்டிடுகை, சொல்லுங்கள். முன் சொன்னதேனில் சும்
 புள்ளிக்கே வேண்டாம். பின் சொல்லும் முயற்சிக்கு
 முயற்சிவிருக்கவும், அருக அருகும் விருக்கவும்;
 சொல்லுகிறவர்களும் ஏன் எனக்கு அம்மனமே வந்தேயு
 எல்லாம் அடவீகிடுவீயாகாது. ஸ்ரீ மனமளிகள் சொல்லி
 சும்மே, அதுபற்றி விருக்கிடுவீயாகாது. தாமதமாகாது? ? ?

கிம் மனம் பதக்கம் | உதக்க (94)

குற ஊக்கமேவ லே
வாழ்வுடைமையம்
அய்யதக்க உதக்கத்தை

சுற்று மருத்திய விவியில்
செல்வம் மனை (செல்வம்)

மனை (செல்வம்) மனை (செல்வம்)

கால் அய்யம் மனை (செல்வம்)
மனை (செல்வம்) கால் அய்யம்
மனை (செல்வம்) கால் அய்யம்
மனை (செல்வம்) கால் அய்யம்

பின் அந்த முனி

முனிமயம் :- ஓர் அய்யம் (அய்யம்) / முனிமயம் / முனிமயம்
முனிமயம் / முனிமயம் / முனிமயம்

ஆணவம் / நன்மம் / மாயம்

முனிமயம் / முனிமயம் / முனிமயம்
முனிமயம் / முனிமயம் / முனிமயம்

முனிமயம்!

(A) ஆணவம் :- அய்யம் / முனிமயம் / முனிமயம்

முனிமயம் / முனிமயம் / முனிமயம்

(B) நன்மம் :- முனிமயம் / முனிமயம் / முனிமயம்

முனிமயம் / முனிமயம் / முனிமயம்

முனிமயம் / முனிமயம் / முனிமயம்

(C) மாயம் :- முனிமயம் / முனிமயம் / முனிமயம்

முனிமயம் / முனிமயம் / முனிமயம்

(D) ஆணவத்தில் நன்மம் முனிமயம் / முனிமயம் / முனிமயம்

முனிமயம் / முனிமயம் / முனிமயம்

முனிமயம் / முனிமயம் / முனிமயம்

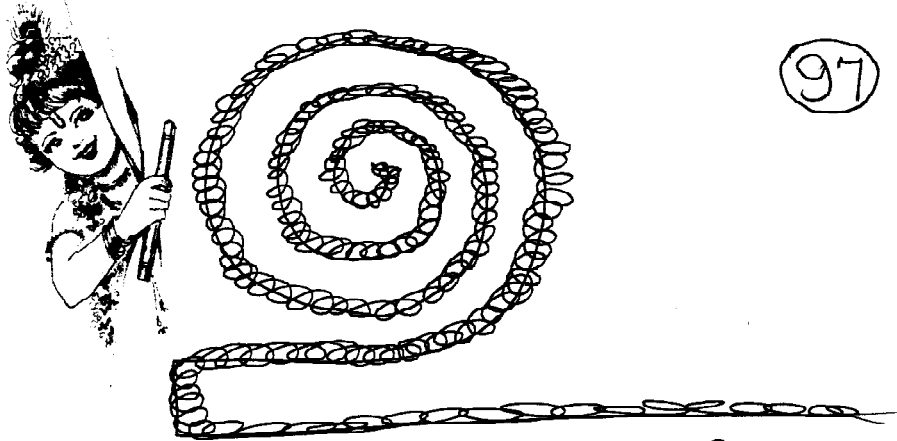
சீவார்ப்பணம் ஓநீடூ
ஆணவநீடுத | அதிக்கம் **அஸ்திரம்** ஆணம்.

③ **கண்மயம்** :— இவமுன் விகி! பின்விகி! பத விகி!
 எண ஓர் பின் னவ், ரெ ரண்டதர வ், கிழ் ஓநீ னை யல்,
 தநிக் களி டேயகரன், அழிக் கதேயன் ருமீ.

④ முன்வின் என் தசுசீகிதம் :— தசுசுசீகிதம், உண்
 ஸதீடுடு! முன் னி லெயல் **பிரம்மம் ஸக்தியம்!**
ஜகதீமீதூக! (காபாதிதமரமே ஸதீமயம்!

மதீதம், நாமடுய ஆக ஜீய, ஈ-ஸ்வர ரகிகர்! எல்வாட் ரமாய்,
 எண், **ஆத்மஞான விசாரத்தாஸ்**
 மதீடு டே, சசீகிதம் சமயவாணம். தேயு டுதீடு டேயல் ட
 யரணஜம், சசீகிதம் அசியாது, என்மடுக ஸதீகியம் எண
 பதீமயரீகர் சசைல் வர்.

⑤ பின் வின் எயன் த ஆகமியம் :— கித ஆகமியம்!
 நாண்! என் தவ்! எணது! எண் த **ஜீவகீதகத்து**
வத்தாஸ் உண்டரவகரம்.

நான்! என் னவ்! எனது! மூகுமையாக தீவீகிசு

ஓர் பரீபகவாணா சசா நீக்க திவியல்,

எல்லாம் தியே! எல்லாம் உன் னவ்! எல்லாம் உன னுக்!
என மாத் திவல், அநீடு, தீவக ரீக்கத்து யல் அதியல்!

சசா நீக்க திவயம் மே லொங்மே.

எவ்வு என் னவ் :- எல்லாம் உன் னவ்! எல்லாம் உன னுக்!
எல்லாம் தியே! என் ன திவியல், அநியா நய யா குவ்

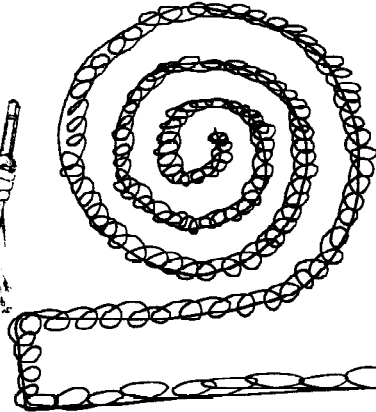
நான்! நான்! என புவம் பிக் கொண்

டா குக், தீவகக், திருப்பும்! தியக்க னு! உடைமையல்! உரிமையல்!

இவ் வக தன்மை யா வ், ஜீவன்! நாசமா யாண்!

ஆன்மா! அகா கிக்மே. ஆக லொங்மே அகக்
பரீபக வான டம், கொண் டுர் யா நீய் யா னுக்கல் தான்.

பின் வி னை என் னு, ஆன்மாயம் நாசமா வ்.
என் னு உன் னவ் கொண் டுர்.

3) படிவிகை என்ன பிரார்த்தை! இயனே ஏற்று
 உந்த உடல் ஆவம். கதை அறுபவிக்காமல்
வயினை முடிக்காத. உடல் சமயமு.
 கிடல் ஓர் உண்மை என்ன வென்றால்? கீழ்பிராமம் உமானது,
வலிய கர்ம கல்வி! அகாலது காழீ
 கர்ம கல்வி! அகாலது துன்பம் உருக் கர்ம கல்வி!
 என்மகே, ஸத்தியம் உருக் பிராமம் உருக் கர்ம கல்வி,
ஓர் சுகமான கர்ம கல்வி உருக் கல்வி
 கல்வி உருக் கல்வி! துன்பமாகவு பயனாகக் கல்வி உருக்
 கல்வி உருக் கல்வி என்மகே, மலையாளமே!
 கர்ம கல்வி உருக் கல்வி உருக் கல்வி உருக் கல்வி உருக் கல்வி
 கல்வி உருக் கல்வி உருக் கல்வி உருக் கல்வி உருக் கல்வி
அடித்தமே! துன்பகல்வி கர்ம கல்வி உருக் கல்வி

ஸ்ரீபகவானா? ஸித்திகளா?

ஸ்ரீபகவான் மாயா
 சூரியநீதமாத
 இருமிபுதலுயிர் (99)
 மாயா விந்
 மகததமனம் இருமிபுத
 லுயிர் நாமமே உல
 கமே மாயா விதல்
 இருமிபுதலுயிர்
 மனதல் இயந்தலுயிர்
 சூட்சுமநாமமே ஸ்ரீபகவானை உன் கனதலுயிர் அம்
 மாயாநதலுயிர் அநிவாரி- அநிதீது அநிவாரி- இது
 ஸ்ரீவியம்.

இயிவிராபித கரிமாவை, முனி கடநிய நுயியில்,
 சூரியாயிபநைமாத| இயிவனம் குகிபி புதுகி
 கெகண்டிவ் (இது ஸ்ரீவியம் பிறமனமனை உன் கை)

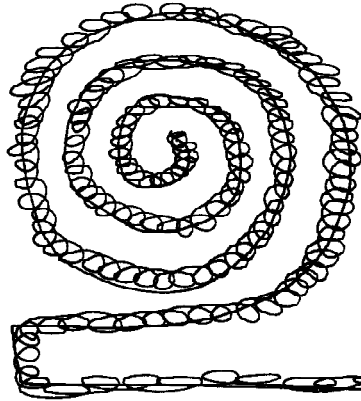
ஸ்ரீபகவானின் **மாயா அம் மனதை**

தனி வசம் படுக்கி கெகனீருயிர் அநிவாரிமையிலுள்,
 அநிவாரிமனதலுயிர் **மாயாவை** குத்து நடக்கிவம்.

இது இயிவிரை, உதவாக்கரை யநுக்கி மையத்தலுயிர்!
ஸ்ரீவிய அநுபவமாதம்

இது ஸ்ரீவியம்! இது ஸ்ரீவியம்! இது ஸ்ரீவியம்!!!
 இதுவல் புதுவிரைவின் **பிராரப்தம்**!

நாசமாதமே சநைஸ்ரீம உலாநீகர் குசுநீயர்
 ஒநீரகலியம் எனை ரீவன் குல், மாயாவுக்கமே/மனதலுயிர் குல்!
 உன் **குதாடாபை** ஸ்ரீபகவான் குருவரை அநிவாரி
 மதயானைக்கு, அநிவாரிமே எந்தையவை! அநிவாரி!
 மநியாதலுயிர் உண்டோ அநிவாரிமே/அநிவாரிமே!
 சூட்சுமநாமமே ஸ்ரீபகவானை உன் கனதலுயிர் அம்
 மாயாநதலுயிர் அநிவாரி- அநிதீது அநிவாரி- இது
 ஸ்ரீவியம்.

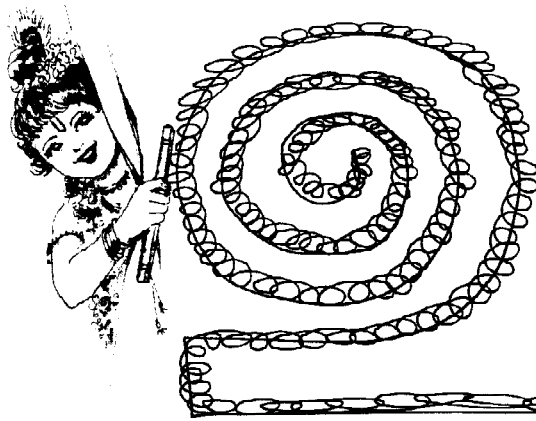

அகலய எம் ஆணந்த நிதீதர் கலா! மும்மவல் என்ற
 ஆணயம்! கனீமலீ! மாயை! இம் ஓன் னற யம், முன்
 சுநிய நலியல், **சர்வார்ப்யணம்!**
 ஓன்ருவீகரன், அபிந்தநாசமாக்க முடியும்.

ஸ்ரீஸ்டீக்ரீ: - ஓம் அருமய யிலும், அருமயான பாயாஜீ!
 பிகளாநிமய யாக யம்! பிகபிககினி மையாக யம்!
 பிக பிக பிக நெளி யாக யம்! செரன் னீர் கள்.
 நாபீகள் அநிவ கும், மும்மவல் என்பது **ஆணயம்!**
தன்மம்! மாயை! என செரல் வக் கேள் வியபட்டி குக்
 துருமம் ஆறல் மும்மவல் என்ற **ஆர்மு**

கியபடி முயரசை! முவிகி! முக்ருணம்! சம்பந்தம்
 எஸ்வம் **சர்வநாசம்!** ஆன் என்றும், கிணீ சீவ
 மந்திரம்! சர்வார்ப்யணம் **ஆர்முதாநி!**
 என்மம், கேள் வியபட்டி யிலி. இதல் மந்திரீ
 கேள்வ எ ஆகிரகே யாபாஜீயு வையம், கேட்டாநீகரன்,
 கியபுநீகரியா ணீ என, கேள்வியுமிதழ்.

ஸ்ரீபகவானா? ஸித்திகளா?

101

பைகீதியம் :- ஓதாரா மாக தே ருமீக நீ அதில்
என் ன சந் தேகம்?

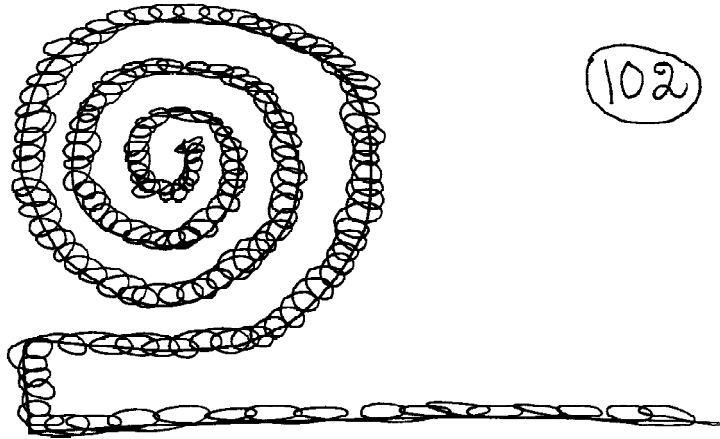
ஸ்ரீ ஸமீகரீ :- உம்மடலீக னிலும் / உம்மடலீக னிலும்!
சரீ வாரீய்ய னைக னையம்! பிரமீமாரீய்ய னைக னையம்!

தவர, உயு விராகக் கம் கீரீ கீ என்மது, ருமீ கீ
ஸதாரீய்ய / கிலீ கிலீ, பிரமீமாரீய்ய னைக னையம்,
அய்ய ன் னிர ண் ணம், கிலீ கிலீ **முமீமயமுமீ**

நாதமாதகாதா? என்மது, ருமீ கீ விரீ
பைகீதியம் :- கிலீ நலீவ தே கீ விரீயம்! யய னு ன் ரு
தே கீ விரீய மாக கிலீ கிலீ. கிலீ உரை யம்!

Ⓐ சரீ வாரீய்ய னை கீ என்மது, ஸ்ரீ பகவானி சாரீ கிலீ.

Ⓑ பிரமீமாரீய்ய னை கீ என்மது, ஸ்ரீ கிலீயின் **மலாரா**
வாகீகிய அய்ய யம் ஆம் என, ஸ்ரீ கிலீயின்
கீ கிலீயக் கிலீ விரீய மாக கிலீ கிலீ!

ஸ்ரீஸித்தீசர் :- மறை சதீயு விளக்கம் ரிகா ஓகோல்
நயமா க து குகீசை யாபா ஜீ!

ஸாயகீசயம் :- அகநீ உளீ னம ருளீ ன ரெளீ குலீ
சரீயா ரீ யீயணமீ ருளீ யு சூரீ யகவா தல் அநா உயு

ஞாயிதமலை உவருமநீய்
கிது நாம ருய, சூடமீ ருளீ, சூரியம சமீ, கிது நாம ருய சூரியம சமீ.

யிரமீயா ரீ யீயணமீ ருளீ யு, ஸ்ரீஸித்தீசர் அரு ருமீ!

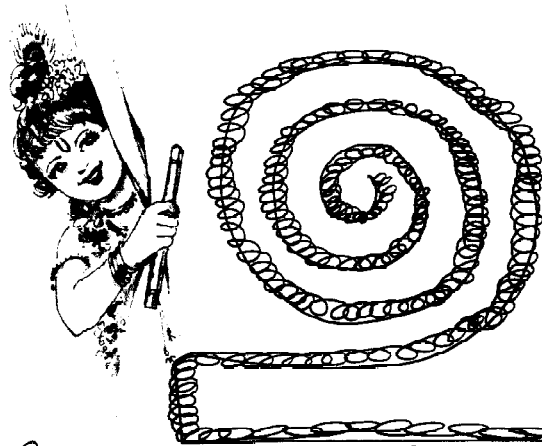
ஞானகீகினியாகும் / அகநீ கனீயம

முளீ ரகா னீ ன முயீயம, ருளீ யணா கு உ ஸாரீ கீய உயு!

ஸ்ரீயகவா னினீ, சரீயா ரீ யீ யணமீ ருளீ யு.

அயீயா உவரீகீசை, ருளீ யணா ஸித்தீசர் அரு ருமீ,
ஞானகீகினியாகும். அம்முயீயம வசும்!

உவராமலை / ருளீ கீக முடியாது
ருளீ கீக கிது வகா ருளீ யணா ஸித்தீசர்.

அகநிடு சூர் உயமாடைதடன், கிறந நுகறவு ரெய்கெனே

ஸிணமுத்திரா என்பதை

கெளலிய் பட்டி ருய்சிர்கள் ஸீ ஸத்தெ குசுகிண
சூர்த்தியின்) **வஸக்காரத்தையும்!**

பார்க்கிறுய்சிர்கள் அயவே
ஸிணி இக்கியை யி... **மும்மஸமும்!**
நாசமாமும் நிலயாண் உறை உரைபுட்.

① **நடுவிரலும்! மோகிரவிரலும்! சுட்டி விரலும்!** ஆவைய
எந்தபிடிமானமும் கிலவாகநிலியில் **மேல்** சூர்த்தம்
நிலியிர்சூவ நிலியது { எவ்வளவீ தீயெடுநீநகசர்வாநீயிபண
சூம்!
{ எவ்வளவீ சூனீநெடுநீநவிரசீமாநீயிபண
சூம்!
ஆடு ரெய வந்து/அகாய் (பரம்) கோக்கி மயமாண் டோவது

② **வெருவிரலும்! ஆள் காட்டி விரலும்! பறமாணீமாவுள்!**
தீவணீமாவுள்! சூர்த்துக் கிணத்து அயமாணீமா விரலும்

அகரவது **யாம்அதுவாகவே** திருக்கிடுக
என்ற, ஸீ தீ சீரீய ஸிண அதுபவ வாகீதைக கடை சீகருது.

ஸரீஸ்ரீ முத்திரை (104)
 என்ருவீ -
 பரமீயா குளே | பரமரீயா
 எணியும் | பரமரீயா
 ஜீவரீயா | எணியும்

**உபநிபேத
 விகார நக்கி**

எவ்வாறே ஓர்மே! அதிலுமே! அதுபுறமே
 யானே அம்மரீயா பரமீயா ஜீவரீயா மரீயா

ஸரீஸ்ரீ முத்திரையிஸ்

நடுவிரலும்! மோதிர விரலும்! கட்டி விரலும்!
 குறையே! ஆணயம்! கண்டம்! மாயை! எனமடமே
 உணமயும் • இம்முணியும், ஓர்நாயடுபு முள்ளா,
 ஸீயத வானிடம், சரீயாரீயிபணம்! பண்ணியும்போது,
 அம்முணியும், **எசயஸற்ற** துரியில்!

நிரீகரியாகி, நியேகரி எயள, மெல் கோக்கி
 என உணமயும் • அந்த துரியில், ஆள்காட்டி

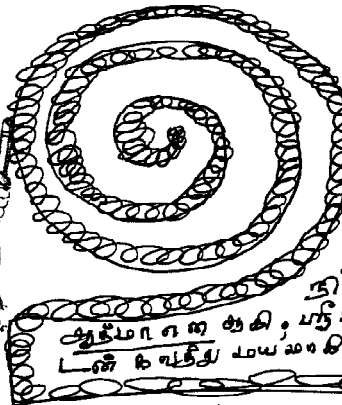
விரவாகிய, ஜீவரீயா **ஜீவகாரீ, காரீ**

யரீயகரியார்! (ஜீவ போர்ணய தீவீகரியார்)

அருகீய, ஸீலக்கு அருகும், விரமீயாரீயி பணதீகாரீ!
 ஜீவ போர்ணய தீவீகிய துரியில், உவரீயா துரியாளும்

வெயிரல். எணியும், பரமரீயா மயும்! ஆள்காட்டி விரல்
 எணியும், ஜீவரீயா! ஜீவ போர்ணய தீவீகியகால் **ஆகாரீ**
 என ஆகியிடுகெடுள்.

புரீபகவானா? ஸித்திகளா?

நடுவிரல்! மோகிரி
உறல்! சூட்டுவிரல்!
முகூலியல் மெல் கோதீசு
பறகீதை சா லுப் போது
அநீகாடடி விறலாகிய
ஜீவநீமா வெய்க்கிடு லீலா
மல் ஜீவபேரீவைத்தீய
படுகிடுன். ஜீவபேரீவை
நிலிவிய மயலிடுடி ஜீவநீமாவு
ஆதீமா என கூகி; பநீயாமநீமா ஒரு பெருவிரலு
டன் கவந்தி மயலிடுடி லிடுகிடுன் தவவே ஸின்
ஆதீமா? ஆதீமா? ஆதீமா? ஆதீமா?

105

கும்பேல, பெருவிரலுயல்! அநீகாடடி விரலுயல்!

குணையதை யே, ஜீவநீமா என்மயன் அநீகாடடி வாநி,
பரமாநீமா புடன்! அநீமாவுப் பரமாநீமாயலி
கிரஸீடர கவந்து **ஜீவன்**

முக்கி! பெயலதை யே அநீகாடடி கவந்துயன்,
ஆயல் ஆதீமா மலிமலி எனகுகி லிடுகிடுகி
யாமீ அதுவாதவே கடுக்கிடு குல்!

என்மயன் அதுபல முதிர்ச்சியிறல் மயலாகி விட்டான்,
என கொள்கையேண்கும்.

ஒளல் ஆதீமா அநீகாடடி மலிமலி மலிமலி மலிமலி,
கிணக திறநய பெய்கிடு குல்.

பநீகாதபு சுண்ட யோகி மலிமலி மலிமலி மலிமலி,
நயகோடி (ஒன்பது கோடி) மலிமலி மலிமலி மலிமலி!

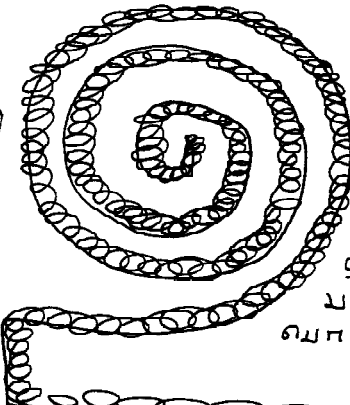
அவரீகாரி லி, அநீகாடடி உலக குல்! மலிமலி அநீகாடடி!

என்மயன் ஒன்றே! ஒன்றே என்மயன்! என்மயன்
கூத கிவமே! கூத கிவமே என்மயன்! **யாமீ**

அது! அதுவே நாமீ! கவமலிமலி

யாபா.

கீயல் முத்தி ரயல் மலரிடமடாந் தை உரை.

தோசை (106)
 என்பது,
 புண்ணிய பாய உடல்.
 மாவு என்பது,
 அவ்வுடல் உருவாத
 உதவாது, புண்ணிய
 பாய, சம்பந்த திரவகல்
 வொருள். (தோசை திடீர் வொருள்)
 உடலும்.

தோசை திடீர் மாவுகலில், மாவு தீர்ந்தால் தோசை கலில்.
 இதில் ஓர் சிறிய விளக்கம்.

தோசை என்பது மூலம்

① தோசையை திடீர் குல் மாவு இல்லை.
 தோசை-பயன்புது, கிய்போது உன் **வினை/விதி**
 வசத்தால், எடுத்து உந்த ஓர், தாவமாடும். கிவ் உன்
மண ஓர் மையுடனும் | வாக்கிய
சுரந்தையுடனும் | **ஸ்வய**
 அனுபவம், கூடி உந்தால், இந்த ஓர் தாவத்தான்,
 ஜனனம் அடிந்து, தீவன் அக்து/பந்த வரிடே ஓர்/என்
 உறுதி நிச்சயம் செய்.

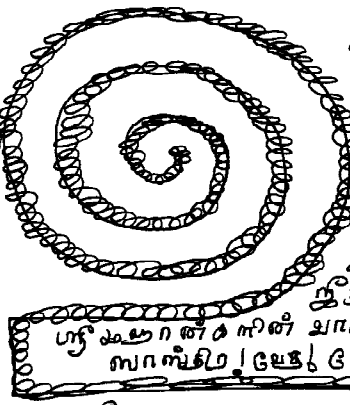
② மாவு தீர்ந்தால் தோசை இல்லை.
 நீ ஏற்று உந்த தாவம், அவசர காவத்தில், **வினை &**
விதி வசத்தால், அடிந்து திடீர் மயம், **மாவு** ஆகும்,
 திடீர் வந்தால், அந்த மாநையே **தினிய**.

(இந்த தாவம் உடலின் தரண அடியா விடாமல், அந்த தாவத்தின்
 மாவு என் ஆகியவற்றில், அம்மாவு உயிருக்கு தோசையாக
 தாவமாக உருவாகுகள் அம்மாதையே சம்பந்த தீர்ந்தால்
 ஜனனம் இவ்வாறு செய்வது முடியும்.)

ஆதிதமன (107)
 சுதிரு
 ஒருவரே இவ்விர

ண்டையும் எடுத்த
பேதமம்

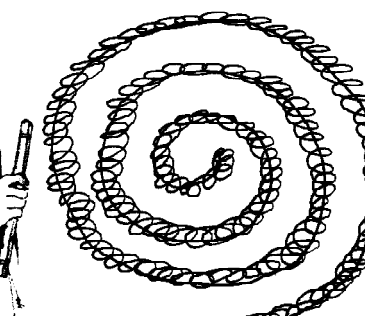
இவ்வாமல் உண்டு
 தீரணிக்க முடியும் என்பது
 ஸ்ரீ ஸகலாநிதானி வாக்காக வந்து உண்மையானது.
 ஸாஸ்திரம்! பேத! பேதாந்த! வாக்கில்ல முடிந்தது.

ஜீரணித்து! கோசை என்ற, மறு
தூயம் உருவாகாமலும் முடித்து
 வருமாம். இங்கும்?

மனஜீர்மையுடனும்! வாக்கிய
சிரத்தையுடனும்!
ஸ்வய அனுபவம் கூடி வந்தால்,
மாறு! மற்றோருடன் வரும், ஜீவன் அக்தி!

வெற்று வட்டாய் என உறுவிகளின் கிந்த ஜீவதி
வாக்கியம் பெரிசுருஷனாரால்
 உருமே/கொடுக்க முடியும் என, ஸ்ரீ ஸகலா ஸ்ரீ ஸகலா ஸ்ரீ
 தளரல் அறிவினும். சந்தேகம்! தவக்கம்! உயம்!
 வேண்டாம். தாரணம்: - திருவிபத்தினும் நடப்பத/நவமே/பு
 எண்ணாசெய்து! அதுவென்று
 அதுவாகும்! ஸாஷைவ! அதுவென்று! அதுவென்று.

பாபா.

108
 இனது நனிமுக
 கவனிச்சீகவும்:-
 உலகியலில் தடிடம்!
 தவசி! துன்பம்! துயரம்!
 காங்கம்! கவச்சம்!
 பயதக்கம்! தவநீநன்
 அடிப்பறையான

சந்தேகம்!

கிறவ தோன்று வ நகல் வரம் மாயா மனமடமே,
 இவை அனைத்தும் மனதின் உத்தர சந்தையானவை.
 இவை அனைத்தும் மனதின் உத்தர சந்தையானவை.

சிரந்தையும்தி உணர்வு!

எது என்குவீ கீழே காண்கவுமீ?

1) நாமரூப, ஐதஹ, அஹேது மொருநீகரியுத, வினை செய்கி
 உதயில்,
 உதயில் மொகருது எனையம், குருவீகாக யநீது உறவு காண்கி.

தீரீக்கிய சிந்தனை எனையம், கிந்த கொடுக்கல் வாங்கலொ
 எந்த

மொகீடு உறவொ! **நமகீகும்** சம்பந்தம் இல்லை என்குது

நமஸ்தியகயா ஹிகீகும்! கிது சம்பந்தம் இல்லை இவ்விரிசும்;

கிது **மாயா** வுக்கம்! **மாயா மனசுமீ** கும்

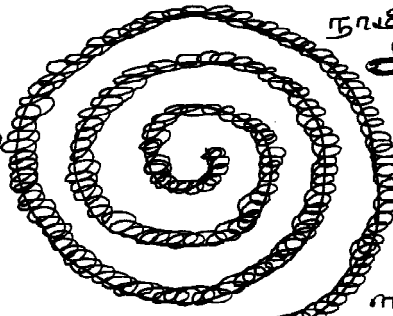
நடைமயம், ஓர் விநியாட்டேயனீதி, விநியமல்வ
 என்குதநிதில, அமீமா அகமா யிடுக்கவாம்.

2) எல்லாம் அயன் மொருநீ! எல்லாம் அயன் செயல்! என்குது
 மயமொகால், உணர்வு **இருப்பும்** இல்லை.

உணர்வு **உடைமை** யும் இல்லை. உணர்வு

இயக்கமும்! இல்லை மயன்மே, மந்தியமொகால்.

அப்படியாக **யாம் யார்???**

நாமம் ஆகீழா உபாசய
அருள் 109

பொருவ லுயாசை-
நாமம் அழியாசியே யுகி
கிடுகலிட டால் அவிடு
அருள் / யாரு / கருள் /
கருண / அருகி / மருதி /
வருகே / வருகே /
எனையே அருகி / கொள்
மரி / மெள / மருகி /

யா யு னுமே நம் கய
கருகி / அருகி / மருகி /
கருகி / அருகி / மருகி /
கருகி / அருகி / மருகி /

காலந்த பரம்வாசுனே! / ஒர்விரியாட
டினம் வாசுட, புருகவாசுட வந்து, தம்

நிதவாகிய மாயாசை! / வைது, நாம குப கருகி
கேநிநங்கி, உண் குயன் னி • மாயா வி ன் அம் ம

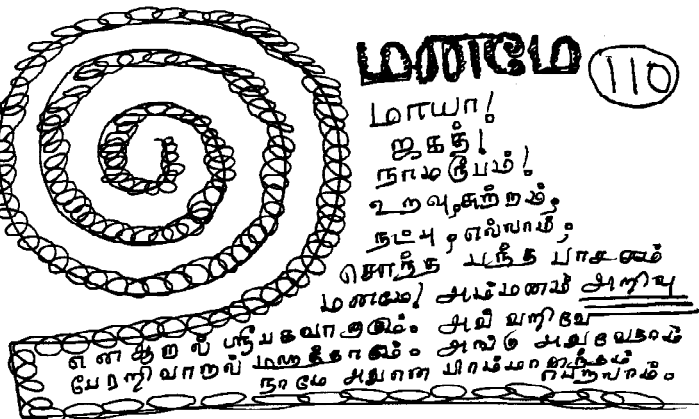
மனசை! / உண் குயன் னி • விரியாடி கெண்டி கெண்டி
அருள் நாமம்! / அருள், பர் யகவா னி ன் குகீ நகருய / நம்

நாமம் / அருள், பர் யகவா னி ன் குகீ நகருய / நம்
நாமம் / அருள், பர் யகவா னி ன் குகீ நகருய / நம்
அருள் நாமம் / அருள், பர் யகவா னி ன் குகீ நகருய / நம்
நாமம் / அருள், பர் யகவா னி ன் குகீ நகருய / நம்

நாமம் / அருள், பர் யகவா னி ன் குகீ நகருய / நம்
நாமம் / அருள், பர் யகவா னி ன் குகீ நகருய / நம்
நாமம் / அருள், பர் யகவா னி ன் குகீ நகருய / நம்
நாமம் / அருள், பர் யகவா னி ன் குகீ நகருய / நம்

அருவே நாமம்! / நாமம் / நாமம் / நாமம்
சுகமாய் / அருவே நாமம் / நாமம் / நாமம்

நாமம் / அருவே நாமம் / நாமம் / நாமம்
நாமம் / அருவே நாமம் / நாமம் / நாமம்
நாமம் / அருவே நாமம் / நாமம் / நாமம்
நாமம் / அருவே நாமம் / நாமம் / நாமம்

மனமே 110

மாயா!
ஜகத்!
நாமரூபம்!
உறவுகூறம்,
நடபுரஸ்யாயி;
சொந்த உத்தபாசனம்
மனமே! அம்மனை அறிவு
எனது உலகமெல்லாம் அறிவு
பேற்றிவாறல் மனமே! அல்ல அல்லவாம்
நாமரூபம் அறிவு பிரம்மமனமே
மனமே!

எம்மது சூடுவார் சொன்னதாவது?

சூடித்தாய் திருவடி! - ஓர் கோலிக்காய்
அளவுள்ள கல்லை யெடுத்த உன் **கலம்**
 சமீபமாக வைத்து, ஓர் **மலையையே**
 பார்க்கதால், அம்மலையை அக்கல் **மறைத்து**
 அம்மலையினி சமீபமாக தின்று தெரிந்தால், அக்
 கோலி அளவுள்ள **கலம்** அம்மலையினித் தூ,
 மூலமே விட்டால், அக்கல் **மறைத்து**
 கதை உணர்ச்சிகள்?
 அச்சிறிய கல் மலையை **மறைக்கவும்** தீர்வு!
 ,, ,, அம்மலையினி **மறையவும்** தீர்வு!
 உன் மனம் மனமே, மறைத்து, உன் மனம் மனமே
 மறைத்து, தீவநாம ரூபத்தினி தேடி தீர்வு அந்த
 நாமரூபத்தை, உன் மனமே மனமே தீர்வு மனமே.

*Abode of Love
You Are Everything!*